СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Министерство/Идва от	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
nedev	Всичко е прекрасно, но защо за такива съществени промени се използва ЗИД на ЗКПО? Точно в този случай много по-подходящ Закон за изменение и допълнение би бил някой от другите изменени с този предложен текст. Например Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСТИ) е много по-удачен, особено когато се касае за промени на данъчните закони, Закона за счетоводството, Закона на Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ и т.н., да не ги изброявам всичките. Не мислите ли, че е несериозно да се използва ЗКПО за такива цели?	**Не се приема**	Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение и не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО).
PETER13	Относно справката по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ Считам, че с така предвидените промени допълнително ще се увеличи административната тежест върху работодателите. Считам, че в НАП и сега се подава част от информацията, необходима за годишното облагане на доходите от трудови правоотношения с подаването на декларация обр.1 /брутно трудово възнаграждение, осигурителни вноски за сметка на лицето, начислен данък/. Вярно е, че данните от декларация обр.1 не са структурирани за директно	**Не се приема**	Предложението работодателите/ платците на доходи да предоставят информацията от служебните бележки по чл. 45 в Националната агенция за приходите (НАП), е направено след извършен анализ на тази възможност, който установява, че с малки допълнения в справката по чл. 73, ал. 1, необходимата информация, съдържаща се в служебните бележки по чл. 45, ал. 4 и 7 ще може да се предоставя от платците на доходи чрез този образец. Към момента НАП не

	попълване на необходимата информация, но би било по-лесно да се измени структурата на декларация образец 1 и тя да послужи за автоматичното генериране на данните, нужни за годишното облагане на доходите от трудови правоотношения, отколкото да се вмени на работодателите да създават и подават допълнителни справки.		разполага с информацията, съдържаща се в служебните бележки за доходите от трудови правоотношения и в тази връзка е предложено същата да се предоставя от работодателите в справка по образец. Това предложение няма да доведе до увеличение на административната тежест за тях, тъй като успоредно с това в законопроекта се предлага да отпадне задължението за издаване на служебните бележки по чл. 45, освен при изрично искане от лицето получател на дохода.Целта на предлаганите изменения, освен отпадане на хартиения носител на служебните бележки и задължението за прилагането им към годишната данъчна декларация, цели и предоставените данни автоматично да се зареждат в образците на годишните данъчни декларации на лицата, което значително ще опрости процеса на попълването и подаването им по електронен път. Освен това всяко лице, което има персонален идентификационен код (ПИК), ще може да прави справки в обявените за него данни от съответния платец на доход, което ще улесни попълването на декларацията и в случаите, когато не се подава по електронен път. В допълнение промяната спомага и за решаване на съществуващия към момента проблем със съхраняването на разпечатаните служебни бележки от работодателя, с оглед изискванията на новия регламент, касаещ защитата на

			личните данни (GDPR).
asene	Прилагане на копие на Протокол от ТЕЛК/НЕЛК Уважаеми Дами и Господа, За пореден път пиша предложение за прилагането на копие /сканирането/ на Протокол от ТЕЛК/НЕЛК от лице с увреждане с 50 и над 50% ТНР. В настоящият законопроект са засегнати и двата закона, за които давам предложението си ЗДДФЛ и ЗМДТ. При подаване на Годишна декларация по ЗДДФЛ, звена за местни данъци и такси в общинските администрации по чл.14 и 54 от ЗМДТ, пред работодател на родител на дете с увреждания при ползване на данъчно облекчение по чл.22г от ЗДДФЛ или НАП се изисква копие от ТЕЛК/НЕЛК. Протоколът съдържа изключително чувствителна информация за здравословното състояние на лицето с увреждания, а обикновено в тези администрации ползваните облекчения са независимо от вида и степента на увреждане в случай, че е над 50%. Предлагам, лицата с увреждания само да декларират, че са лица с увреждане, номер на протокола и срок на валидност, а потвърждението на верността да се изисква служебно от органите от КМЕР.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ). Независимо от това, следва да се има предвид, че на този етап няма техническа и правна възможност за въвеждането му, доколкото се изисква обмен на информация с други ведомства, връзка с бази данни, както и голям обем подготвителна и проучвателна дейност. Информацията в съществуващия Регистър на пенсионерите е непълна и недостатъчна за ползване от страна на служители на НАП или общинските администрации.
nenchosp	Несправедливо рязко вдигане на преки данъци в ущърб на коренното население! Няколко от новите разпоредби имат скандален характер и са директно насочени срещу титулното население в България. Например: "В чл. 25 се създава ал. 3: „(3) В случай че	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. Целта на предложеното допълнение в чл. 25 от ЗМДТ е прекратяване на злоупотребите с данъчното облекчение за основно жилище, а именно данъкът

	е установено декларираме на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата.“ Проблема с тази разпоредба е, че в условията на демографска криза наличния сграден фонд е почти изравнен като бройка с броя пълнолетни лица в страната. Което говори за това че почти няма да има семейство незасегнато от проблема. Да не говорим за това че в закона няма категории като "ваканционен имот" и "вила", и много хора ще бъдат наказани, без реално да имат повече от едно основно жилище! Резултата ще е много фиктивни сделки със свързани лица за да се прехвърли имуществото между членове на семейството и ЮЛ. Пряко печеливши ще са хора, които не притежават имоти и не плащат данъци, тъй като събраните средства ще се преразпределят частично към тях.		да се заплаща с 50 на сто намаление.
	Разпоредбите относно облагането на колите са скандални, и не вземат в предвид базови неща като наличието на АГУ! Тоест един 30 годишен автомобил с АГУ може да е много по екологичен от един нов дизел. Идеята на данъка е да се накажат двете крайности на спектъра - най-бедните и най-богатите, за да няма масово недоволство. Резултата от увеличените преки данъци ще е множество бракувани автомобили и намаление на постъпленията от акциз на горива, заради намалено потребление. Увеличението на данък на най-старите коли е винаги лоша	**Не се приема**	С предложената нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, данъка се обвързва не само с мощността на двигателя и годината на производство, но и с вредните емисии, причинени от съответния автомобил. Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен

	идея, тъй като тези хора въпреки че са социално затруднени не трябва да бъдат социално изхвърлени и плащат редовно данъците си.		показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.
Станислав Чакъров	Здравейте, Прочетох проекта за изменение на данъка на МПС. Радвам се, че се въвежда и еко компонента. В тази връзка моето мнение е, че непременно трябва да бъде въведена и компонента, указваща вида гориво, което ползва даденото МПС и тези, които са на пропан-бутан или метан, да се облагат с по-нисък данък, тъй като замърсяват околния свят много по-малко от останалите.	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.
Конфедерация на работодателите и индустриалците в България (КРИБ)	С това писмо искаме да изразим нашето становище срещу значително по-широкия обхват предложен от Проектозакона спрямо Директива 2016/1164 на ЕС („Директивата“). Според нас някои от предложените промени в частта относно правилата за ограничаване на приспадането на лихви и регулацията за контролирани чуждестранни дружества от Директивата биха засегнали сериозно дейността на част от българския бизнес. В тази връзка по-долу предлагаме изменения на някои от предложените разпоредби, които считаме за необходими.		
	I. Ограничаване на приспадането на лихви Проектозаконът предвижда праг за приспадане па лихви без ограничения от 500 хил. лв. годишно за дружество. Чл. 43. Правило за ограничаване на приспадане/но на лихви		

	(1) Не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми, в годината на отчитането им, в размер, определен за текущата година по следната формула (...). (9) Алинея 1 не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава 500 000 лева. Прагът по Директивата е значително по-висок - 3 милиона евро. Същевременно Директивата предвижда и опция за правила за приспадаемост на групова основа, които дават възможност за приспадане на по-голям размер на разходи за лихви. България не е приела да въведе такива правила за групи и в комбинация с ниския праг за приспадаемост на практика се получава един неприемливо рестриктивен режим за големи групи, които са ангажирани с осъществяването на значими инвестиционни проекти, финансирани с банкови и друг вид кредити. В тази връзка настояваме за прилагане на прага от 3 милиона евро, така както е определен в Директивата. Определянето на 12 пъти по-нисък праг за България е дискриминиращо спрямо дружества, осъществяващи значими инвестиции.	**Приема се**	
	II. Регулация на контролирани чуждестранни дружества Проектозаконът предвижда регулация, която е значително по-широка от Директивата. Директивата предвижда в регулация да попадат или конкретно изброени видове доходи, а именно лихви,	**Не се приема**	Директива 2016/1164 на ЕС („Директивата“) представлява минимален стандарт, като всяка държава членка е свободна при въвеждането на разпоредбите й в

	авторски и лицензионни възнаграждения, дивиденти, доходи от финансов лизинг, застраховане и банкова дейност, доходи от препродажба на стоки или услуги доставени от друго дружество без добавена стойност (чл. 7, пара. 2, б. "а" от Директивата) или доходи произтичащи от привидни договорености, въведени с основната цел да бъде получено данъчно предимство (чл. 7, пара. 2, б. "б" от Директивата). Видно Директивата цели да обложи само пасивни дейности или такива от привидни договорености. Същевременно Проектозаконът предвижда в обхвата на регулацията да попаднат всякакви видове доходи, включително от активни дейности.		националното законодателство да разпише по-строги правила, в зависимост от целите, които преследва. Точка 12 от Преамбюла на Директивата гласи: “ В зависимост от политическите приоритети на съответната държава правилата за контролирано чуждестранно дружество могат да бъдат насочени към цяло дъщерно дружество, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка,…“ В конкретния случай разпоредбата на чл. 47г, ал. 1 представлява по-строго правило от предвидените в чл. 7, параграф 2 на Директивата опции. Този подход за облагане е предложен с цел обхващане на всички случаи и предотвратяване на опити за прехвърляне на печалби в страни с по-ниско облагане или необлагане на доходите с корпоративен данък.
	По-долу е текстът в Проектозакона, определящ обхвата на чуждестранните дружества, които са изключени от регулацията за контролирани чуждестранни дружества (подчертано по-долу). Чл. 47г. Данъчни основи в случаите ни контролирано чуждестранно дружество (1) Данъчно задълженото лице включва в данъчната си основа за текущата година печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание, която не е разпределена или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период.	**Приема се**	

	(7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства, с изключение на случаите, когато контролираното чуждестранно дружество е установено в юрисдикция с преференциален данъчен режим. Изключени от регулацията са дружества, извършващи съществена стопанска дейност, с изключение на тези от юрисдикции с преференциален данъчен режим. Предложеният текст презюмира, че като цяло в юрисдикциите с преференциален данъчен режим не се извършва реална стопанска дейност и предлага облагане на неразпределените печалби за текущата година от контролиращото дружество. Този подход обаче не взема предвид факта, че в изброените по ЗКПО юрисдикции с преференциален данъчен режим попадат и такива, които исторически по извънданъчни (напр. регулативни, географски и т.н.) съображения са се наложили като центрове за определени дейности, например дружества, собственици на кораби и самолети, или дейности изискващи определени лицензи като търговия с нетрадиционни финансови продукти, хазарт и т.н. В резултат така предложеният текст би изискал облагане на неразпределени печалби на чуждестранни дружества с реална		

	стопанска дейност единствено поради факта, че тези дружества са регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим. Така предложеният ред за облагане изглежда необосновано дискриминативен по географски принцип и съответно непропорционален като санкционен ефект с оглед целите, които преследва. По-справедливо би било да се даде възможност на реално опериращи дружества да не попадат в регулацията за контролирани чуждестранни дружества, независимо от това къде са регистрирани, стига да осъществяват реална дейност и съответно да могат да докажат това.		
	В допълнение, предложения текст не дава яснота какво би се приело за съществена стопанска дейност извършвана с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения. Едно от възможните тълкувания е, че може да се търси кумулативност на всички изброени условия, а именно едновременно наличие на персонал, оборудване, активи и помещение. Същевременно някои дейности не изискват специфично оборудване, други не изискват значителен брой персонал, и т.н. В тази връзка Проектозаконът би следвало да взема предвид спецификите от отделните бизнеси и да пояснява, че съществена стопанска дейност е тази извършвана с помощта на едно или няколко от изброените: персонал, оборудване, активи или помещения, които биха били адекватни и достатъчни за извършването на съответната дейност.	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 47г, ал. 7 е предложена с цел да не се поставят пречки пред осъществяването на реален бизнес. Така от една страна се предотвратява избягването от облагане в страната чрез прехвърляне на печалби към страни с по-ниско данъчно облагане, а от друга страна гарантира спазването на основните свободи и не води до прекомерно увеличаване на административната тежест за лицата. Така предложеният подход за облагане на контролираните чуждестранни дружества е балансиран и неутрален по отношение на големината на чуждестранните дружества и вида на осъществяваната от тях дейност. Текстът на чл. 47г, ал. 7 от проектозакона имплементира текст от директива и посочва какви обстоятелства трябва да се вземат

	Предвид горното предлагаме текста на проекторазпоредбата да бъде изменен, както следва: Чл. 47г. Данъчна основа в случаите на контролирано чуждестранно дружество (1) Данъчно задълженото лице включва в данъчната си основа за текущата година печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание, която не е разпределена или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период. (7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на едно или няколко от изброените: персонал, оборудване, активи или помещения, адекватни и достатъчни за извършването на съответната дейност, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства.		предвид при анализа дали контролираното чуждестранно дружество е в състояние само да генерира печалбата си и не е индикатор за количеството ресурси, с които трябва да разполага то при извършване на стопанската си дейност.
	От правилата не става ясно дали регулацията се прилага, ако чуждестранното дружество не се облага с корпоративен данък или данък печалба, а с алтернативен данък (като за дейности от опериране на кораби, въздухоплавателни средства, хазартна дейност). Тъй като чл. 7, пара. 1 б. „б“ от Директивата говори за облагане с корпоративен данък върху печалбите на чуждестранното контролирано дружество, с оглед правилното й транспониране в ЗКПО е редно Проектозаконът да изключи изрично чуждестранни дружества, които не се облагат с корпоративен данък, а с	**Приема се**	

	алтернативни данъци. В тази връзка предлагаме да се добави следната алинея: чл. 47в. Контролирано чуждестранно дружество (4) Алинея 1 не се прилага за чуждестранни образувания или място на стопанска дейност, които не подлежат па облагане за дейността си в чужбина с корпоративен данък върху печалбата, а се облагат с алтернативни данъци като такива върху дейността от опериране от кораби и въздухоплавателни средства, хазартна дейност.		
	С цел повече яснота при прилагане на правилата на ЗКПО по отношение на контролираните чуждестранни дружества, предлагаме да се добави следната алинея: Чл. 47г. Данъчна основа в случаите на контролирано чуждестранно дружество (8) При определяне на облагането на чуждестранни контролирани дружества, които подлежат на регулация по реда на чл. 47в, се прилагат съответно всички разпоредби на този закон.	**Не се приема**	Предложената промяна не кореспондира в пълна степен с предложените промени в законопроекта.
	В заключение, предлагаме да се уточни изрично, че правилата за ограничаване за контролирани чуждестранни дружества ще се прилагат за печалби, реализирани след 1 януари 2019 г. В тази връзка предлагаме да се добави: §25. Параграф 2 се прилага за печалби на чуждестранни контролирани дружества, реализирани след 1 януари 2019 г.	**Не се приема**	Чл. 47г, ал. 1 от законопроекта гласи, че данъчно задълженото лице включва в данъчната си основа за текущата година печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание. Тъй като § 2 влиза в сила от 1 януари 2019 г. това означава, че разпоредбите му не се отнасят за периоди преди тази дата, съответно не се отнасят за печалби, генерирани преди тази дата.
Българска национална	Във връзка с общественото обсъждане на		

асоциация „Активни потребители“	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО) и свързаните с това предложения за промени и в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), Българска национална асоциация „Активни потребители” (БНААП) изразява следното становище. Приветстваме предприетите стъпки от данъчната администрация за промяна на концепцията за определяне на данъка върху превозните средства за леките автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, насочена към по-тясно обвързване на политиката за по-чист въздух с екологичните характеристики на съответните превозни средства. Това е модерният европейски подход, който се прилага в много от страните членки на ЕС. Нещо повече, в редица от тези страни, като например в Германия, е въведена система от стимули за данъчнозадължените лица, чрез която се отчитат и прилагат ясно дефинирани екологични критерии относно управляваните автомобили. Следва да отчетем със задоволство направената сериозна крачка напред във връзка с предложената нова формула, в която за първи път се включва екологичен компонент при определяне на годишния данъка върху превозните средства за леките автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. При прегледа на предложението на		

	МФ за промени в Закона за местните данъци и такси и при направени елементарни сметки съобразно новата формула за изчисляване на данъка обаче установяваме, че отново превес при формиране на данъка върху превозните средства се дава върху възрастта на съответното превозно средство, като при това отново по-новите автомобили, за които е очевидно, че са с по-добри екологични характеристики, данъкът ще е по-висок при еднакви други условия. На следващо място, считаме, че предложението за промени не отразява един друг съществен обективен факт. Често, по понятни причини, но и с цел подобряване екологичните характеристики на стария автомобил, собствениците на тези автомобили монтират екологично по-чисти уредби, работещи с втечнен газ (пропан бутан) или компресиран природен газ (метан). Това обстоятелство не се отчита с новата формула, тъй като в предложената нова ал.14 на чл.55 на ЗМДТ се предлага един очевидно несправедлив подход. Съгласно цитираната нова алинея, когато в регистъра, поддържан от МВР няма данни за екологичната категория на автомобила, собственикът му при подаване на данъчната декларация следва да декларира наличието на съответната екологичната категория и да я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на автомобила с определената от производителя екологична категория. При липса на данни		

	за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че автомобилът е без екологична категория. Въпросът, който възниква е, как ще се третират автомобилите, спрямо които собствениците са извършили подобрения, свързани с привеждането им в състояние да ползват екологично по-чист продукт (пропанбутан или метан), макар определената от производителя екологична категория да е по-ниска.		
	Ще се признава ли друг документ, с който ще може да се удостовери обстоятелството, че автомобилът е екологично по-чист, от колкото е замислен от производителя. И би ли считала данъчната администрация такъв автомобил като автомобил без екологична категория?По поставения по-горе въпрос, предложението за промени в ЗМДТ не дава отговор, макар в подобно положение да се окажат значителна част от по-старите автомобили, спрямо които собствениците са положили усилия и средства и крайният резултат е постигнато по-ниско замърсяване дори от чисто нов автомобил с най-висок Евро сертификат. С предложенията за законодателни промени целеният резултат е минималистичен, защото прилагането на новата формула и съответно новите размери на данъка едва ли ще имат целеното съществено въздействие върху онези, които са най- големи замърсители на въздуха, а също и върху онези, които като собственици на екологично чисти	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

	возила би следвало да се чувстват стимулирани от новия размер на данъка.		
	Във връзка с изложеното по-горе, становището на БНААП е, че новата формула следва да се преработи по посока изостряне на скалата на екологичния компонент в полза на екологично чистите коли, от една страна, а от друга – задължително да се даде възможност за колите, независимо от възрастта им, спрямо които собствениците са променили в благоприятна посока екологичните характеристики на съответната кола, да имат правото да доказват това със съответни документи, удостоверяващи извършените екологични подобрения. Предложените от МФ законодателни промени в ЗМДТ представляват мерки с палеативен характер и не решават големия въпрос за замърсяването на въздуха, в т.ч. поради използване на автомобили с ниски екологични характеристики. В този смисъл, при определяне на данъчната тежест преобладаващ следва да е екологичният компонент.	**Не се приема**	С предложената нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, размерът на данъка се обвързва не само с мощността на двигателя и годината на производство, но и с вредните емисии, причинени от съответния автомобил. В ЗМДТ е предвидена възможност за доказване на съответствието на автомобила на конкретна екологичната категория, в случай че липсва посочената информация в регистъра на Министерството на вътрешните работи (МВР).
Асоциация на организациите на българските работодатели (АОБР)	Със съжаление отбелязваме, че в предложението за изменение и допълнение на Закона за счетоводството липсват подкрепените от Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) и от Националния икономически съвет предложения за премахване на допуснато под лобистки натиск пререгулиране при определяне на предприятията, подлежащи на задължителен одит на годишните	**Не се приема**	Във връзка с изпълнение на т. 3 от Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите и Решение по т. 3 от дневния ред на Националния икономически съвет, състоял се на 18 май 2018 г., със Заповед № ЗМФ-681 от 16.07.2018г. на министъра на

	финансови отчети /прилагат се/. С настоящото писмо поддържаме изцяло и недвусмислено подкрепата ни за повишаване на праговете за задължителен независим финансов одит и отпадането на алинеи 2 и 3 в чл. 37 от закона, с които са въведени необосновани изисквания за задължителен одит, базирани единствено на правната форма на юридическото лице, но не и на обективни критерии. Настояваме в рамките на дадените Ви от закона правомощия, а именно: да отговаряте за разработването, координирането и контрола при осъществяването на държавната политика в областта на данъчната и счетоводна политика, да инициирате законодателни промени, с които да бъдат облекчени над 6 000 малки български предприятия от финансовата и административна тежест, която Закона за счетоводството им налага, задължавайки ги да одитират годишните си финансови отчети. Припомняме, че предвидените в националния закон прагове са чувствително занижени спрямо дефиницията за малки предприятия и заложените в Директива 2013/34/ЕС стойностни критерии. Вместо намаляване на административната тежест и усъвършенстване на регулаторната рамка закона поставя изисквания непропорционални на финансовите възможности на малките предприятия. Цялостна политика на ЕС е да се предвиждат мерки за подобряване на условията, при които оперират малките и		финансите бе създадена Работна група със задача да анализира и вземе решение за необходимостта от изменение и допълнение на Закона за счетоводството по отношение на задължителния независим финансов одит на годишните финансови отчети на микро- и малките предприятия от регистрирани одитори. На 24 юли 2018г. в сградата на Министерство на финансите бе проведена среща на работната група, на която не беше постигнат компромис относно необходимостта от изменение на праговете за задължителен независим финансов одит. Съгласно на чл. 34 от Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива) държавите-членки следва да гарантират, че финансовите отчети на предприятията, извършващи дейност в обществен интерес, както и на средни и големи предприятия, подлежат на задължителен независим финансов одит. В т. 43 от Преамбюла на директивата се посочва, че годишните финансови отчети на малките предприятия не следва да подлежат на задължителен независим финансов одит. В текста на същата точка обаче е уточнено, че директивата не бива да възпрепятства държавите-членки да налагат извършването на одит на малките предприятия, като се вземат под внимание специфичните условия и потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им

	средни предприятия. В противоречие с тази политика стойностните прагове за задължителен одит, въведени в Закона за счетоводството, възпрепятстват създаването на благоприятна среда за икономическата активност на малките предприятия и необосновано затрудняват осъществяваната от тях дейност. В България, за съжаление, извършването на одит на малки предприятия се превърна в едно утежняващо задължение, при което поради ограничените финансови възможности на предприятията се избира най-ниската оферта, а не най-качествената услуга. Ниската цена съответно води до формално изпълнение на одиторската дейност, което потвърждава тезата, че одиторската заверка на малките предприятия е излишна и ненужна услуга - и за предприемачите, и за обществото. Неясна остава причината за въвеждането на многократно по-ниски прагове за задължителен одит на предприятията. В почти 100 % от малките предприятия, които се одитират съгласно действащото законодателство, едни и същи физически лица са както собственици на капитала, така и управители, и затова не се нуждаят особено от това трета страна-одитор да гарантира достоверността на финансовите отчети на предприятията им. В Програмата за управление на правителството на Република България за периода 2017-2021 г. е записана „Цел 190: Свеждане на регулаторните режими до		отчети. При определяне на критериите за задължителен независим финансов одит са взети предвид икономическата действителност в страната и факта, че 98% от действащите предприятия в България са малки, съгласно критериите на Счетоводната директива. Годишните финансови отчети трябва да представят вярно и честно информацията за имущественото и финансово състояние на предприятието, а финансовият одит има за цел да се извърши независима проверка доколко отчетът е изготвен във всички съществени аспекти в съответствие с приложимата счетоводна рамка.

	минимално изискуемите от европейското законодателство. Спазване на десетте ръководни принципа на „Акта за малкия и среден бизнес за Европа“. Създаването на пътна карта на документооборота за всеки бизнес.“ Направеното от АОБР законодателно предложение за повишаване на праговете за задължителен независим финансов одит и отпадането на алинеи 2 и 3 в чл. 37 от закона напълно съответства на целите и приоритетите на правителството, тъй като приетият национален праг за задължителен независим финансов одит надхвърля четири пъти изискванията на общностния акт и по никакъв начин не благоприятства ефективното прилагане на Директива 2013/34/ЕС, напротив - създава необосновани трудности за малките предприятия в осъществяваната от тях дейност. Смятаме, че този законопроект е изцяло в подкрепа на българския бизнес и е насочен към значително намаляване на административната и финансова тежест за българските предприятия, и разчитаме на Вашата активна роля за внасянето и приемането му по надлежния ред. Приложение: 1. Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за счетоводството; 2. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за счетоводство. 3. Проект на писмо до председателя на народното събрание.		

Институт на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС)	Институтът на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС) подкрепя предложените промени в Закона за счетоводството (ЗСч), така както са публикувани на електронната страница на Министерство на финансите на 30 август 2018 година. Представители на ИДЕС участваха в работната група за обсъждане на промените в ЗСч и по-специално - в частта на така наречените прагове за задължителен независим финансов одит на финансовите отчети на предприятията. От публикации в медиите и интернет разбираме, че Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) се е отнесла към Вас с възражения по проекта за изменения на ЗСч и предложения да се преразгледат т.нар. прагове за задължителен одит. Мотивите, изразени от АОБР, обаче са основани на неточки и неверни твърдения и са несъответни на изискванията на Европейското законодателство в областта на финансовото отчитане и задължителния одит. Съответно, ние считаме, че при преценката им трябва да се има предвид и позицията на професионалната организация на регистрираните одитори. За целта към настоящото прилагаме кратко резюме на аргументите в подкрепа на установените и действащи в момента прагове за задължителен одит, с които молим да се запознаете. Като професионална организация на регистрираните одитори ИДЕС остава на разположение за обсъждане на въпросите на независимия финансов	**Приема се**	

	одит и надеждността на финансовата информация в полза на обществения интерес. АРГУМЕНТИ СРЕЩУ ВДИГАНЕТО НА ПРАГОВЕТ Е ЗА ОДИТ - Задължението за извършване на независим финансов одит не е административна тежест, а е законова мярка за осигуряване правдивост на финансовата информация, която предприятията представят не само на собствениците, но и на широк кръг други заинтересовани лица -данъчни органи, банки, клиенти, доставчици, бизнес партньори, наети лица и т. н. - Не е налице несъответствие на действащия Закон за счетоводството с изискванията на директива 2013/34/ЕС по отношение на праговете за одит, като възприетият подход е предварително съгласуван и потвърден от Европейската комисия. - България е гласувала с „въздържал се“ при приемането на директива 2013/34/ЕС от Съвета на Европа заради това, че не подкрепя праговете за малките предприятия, с мотива, че са прекалено високи и нерелевантни за състоянието на икономиката в България. - Сега установените прагове за одит са съответни на размерите и структурата на българската икономика и са напълно съпоставими като съотношение към БВП с други страни от Европейския съюз (приложена справка). Евентуалното им увеличаване ще доведе до предпоставки за масово изготвяне и представяне на		

	ненадеждна финансова информация на потребителите на финансовите отчети с всички възможни неблагоприятни последици от това. - Това, че в част от сектора на малките и средни предприятия собственикът и управителя са едно и също лице всъщност поражда необходимостта от независим финансов одит на финансовата информация, която те предоставят на трети лица за да бъдат удовлетворени с надеждна финансова информация. - Тъй като над 90% от броя и 75% от заетите са малки и средни предприятия е важно тази значима част от икономиката да бъде „на светло“ с правдива, проверена финансова информация при отчитането на дейността. Предприятията, чиито финансовите отчети не се одитират, на практика се присъединяват към т. н. „сив сектор“, който не се отчита пред трети заинтересовани страни, а единствено към собственика си. - Акционерните дружества по правило подлежат на задължителен одит именно защото при тази форма на търговска дейност собствеността може да бъде прехвърляна във всеки един момент с всички възможни последствия от това за трети заинтересовани страни, отпадането на това изискване би могло да доведе до манипулация и прикриване на капиталови потоци и финансови задължения. - Дружествата подлежащи на консолидация подлежат на задължителен одит защото това осигурява правдиво		

	финансово отчитане на ниво група от предприятия, така че да не се укриват обороти чрез трансфери в рамките на групата с цел избягване на отчитането им. - Чрез нарочно изградена несложна система от свързани МСП сравнително лесно може да се осигури така че значителни бизнес и финансови потоци да останат необявени и скрити с всички рискове от това за цялостната среда на правенето на бизнес у нас. Приложение: Таблица съдържаща прагове, приложими за малките предприятия в Европа.		
The Beast	1.Предложение за промени в § 34: 1.1.Предлага се в чл. 25 да се създават ал. 3 и ал. 4: „(3) В случай че е установено декларираме на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата. (4) За да се ползват облекченията по ал. 1 и 2, съответния собственик или вещноправен ползвател следва задължително да е регистриран с настоящ адрес на административния адрес на имота, в който се намира жилището.“ Мотиви: Съгласно чл. 94, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) настоящ адрес е адресът, на който лицето живее, а съгласно чл. 99, ал. 1 от ЗГР Всяко лице е длъжно в срок 30 дни да заяви промяната на настоящия си адрес. Няма логика лице, което не спазва законодателството в пряка връзка със съответното жилище, да ползва данъчно облекчение. Предлаганата нова	**Не се приема**	Предложението се отнася до спазване на разпоредби на друг закон.

	ал. 4 ще възпрепятства тази възможност и ще улесни контрола за законосъобразното ползване на облекченията.		
	1.2. Предложение за създаване на нова т. 9 в § 34: „В § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби текстът „и членовете на неговото семейство" се заличават.“ Мотиви: Съпрузите в много семейства са принудени да живеят разделено по различни причини (неразбирателство, осигуряване на доходи или други) и съответно съответното жилище не се явява основно за всички членове на семейството, а само за някои от тях. Не би следвало да се възпрепятства ползването на данъчно облекчение от единия съпруг, ако за другия жилището не се явява основно. С предложението се премахва нормативната пречка за това. Съществуващите т. 9 и т. 10 съответно стават т. 11 и т. 12.	**Не се приема**	В таблици 4 и 5 в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ се посочва за кой от собствениците и/или вещноправните ползватели жилището е основно.
	1.3.Предлага се в § 34 да се създаде нова т. 10: "10. В допълнителните разпоредби се създава нов § 1б със следния текст: §1б. Когато Общинския съвет не е приел размер на местен данък по този закон или нормативните разпоредби с приет размер са отменени, съответният данък се събира в минимален размер по закона." Мотиви: В ЗМДТ липсва разпоредба следва ли да се събира данък, ако няма действаща разпоредба с определен размер, и какъв размер да се събира. В този смисъл е налице празнота в закона. Такива казуси могат да възникнат, ако по обективни и	**Приема се частично**	Предложението за въвеждане на преходен период ще бъде отразено в Преходните и заключителни разпоредби към закона.

	субективни причини общинския съвет не успее да спази срока за определянето на размер на данък по ЗМДТ или съответна разпоредба от местната Наредба за определяне размера на данъците бъде отменена от съда.		
	2. Предложение за редакция в чл. 264 и чл. 265 от ДОПК 2.§ 35 да бъде в следната редакция: §35. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на РБ от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92, 103 от 2017 г. и бр. 7, 15 и 27 от 2018 г.): 2.1. В чл. 264, ал. 1, изречение 2 след думата имота се вмъква следния текст: "и непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци към общината по местонахождение на имота"; 2.2. чл. 264 ал. 2 се изменя така: „(2) Прехвърляне на собствеността върху моторни превозни средства се извършва след проверка в системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите по чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, или	**Не се приема**	Удостоверението за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) се издава за конкретен имот и не е възможно в същия документ да се включат всички данъчни задължения на лицето към съответната община.

	чрез проверка в съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или с представяне на издаден или заверен от общината документ за платен данък върху превозното средство, както и писмена декларация от прехвърлителя, че няма непогасени, подлежащи на принудително изпълнение други задължения за данъци, мита, задължителни осигурителни вноски или други публични задължения, свързани с моторното превозно средство.		
	2.3. чл. 265 се изменя така: "(1)Нотариус или съдия по вписванията, който състави, съответно разпореди да се впише акт без представена декларация или при неспазване разпоредбите на чл. 264, ал. 1 и ал. 4, отговаря солидарно за заплащане на задълженията, дължими от прехвърлителя или от учредителя. (2)Нотариус, който удостовери подписите върху договор за прехвърляне на собствеността върху превозно средство без представена декларация или при неспазване разпоредбата на чл. 264, ал. 2, отговаря солидарно за заплащане на задълженията, дължими от прехвърлителя." Мотиви към предложението за редакция на чл. 264 и чл. 265 от ДОПК Преодоляване на порочен кръг: наличие на непогасени, подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци към общината по местонахождение на имота, подаване на невярна декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК от страна на прехвърлителя, прехвърляне на	**Не се приема**	В случаите на представяне на декларация не е допустимо да се ангажира солидарна отговорност на нотариуса относно данни и обстоятелства, декларирани от прехвърлителя, които нотариусът не би могъл да провери. В случаите на извършена автоматизирана проверка, съгласно предложението за изменение и допълнение на чл. 264, ал. 2 от ДОПК, при която се установи наличие на задължения, нотариусът е длъжен да приложи разпоредбата на чл. 264, ал. 4 от ДОПК. Едва при неприлагане на чл. 264, ал. 4 от ДОПК, нотариусът би могъл да носи солидарна отговорност по реда на чл. 265 от ДОПК.

	собствеността върху имота поради наличие на декларация. Резултатът от този порочен кръг при настоящата редакция на чл. 264, ал. 1 от ДПК в най-добрия случай е присъда и много усилия за принудително събиране на задълженията, а не това е целта на закона. Целта е прехвърляне без наличие на задължения от страна на прехвърлителя. Вписването на задълженията в удостоверението за данъчна оценка би спестило както извършването на престъпни действия, така и усилия на администрацията за събирането на задълженията, и би подобрило събираемостта на данъците в общините. Солидарната отговорност на нотариусите по чл. 265 от ДОПК да бъде реална, без да има възможност за освобождаване от такава при наличие на подадена невярна декларация по чл. 264, ал. 1 или ал. 2 от страна на прехвърлителя или учредителя, която е в противоречие с данните в удостоверението за данъчна оценка или с данните от проверката или документите по чл. 264, ал. 2 от ДОПК.		
	3. Предложение за редакция на пар. 34, т. 5 относно чл. 55 от ЗМДТ В чл. 55: а) алинея 1 се изменя така: „(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен и се определя по следната формула: ГДПС = ИмК х ЕК където:	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили. Въвеждането на промяна в

	ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т; ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1. ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2 1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила по следната формула: ИмК=(CkW x Кгп), където: CkW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници: 1. до 55 kW включително - от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW; 2. над 55 kW до 74 kW включително - от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW; 3. над 74 kW до 110 kW включително - от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW; 4. над 110 kW до 150 kW включително - от 1,23 до 5,00 лв. за 1 kW; 5. над 150 kW до 245 kW включително - от 1,60 до 8,00 лв. за 1 kW; 6. над 245 kW - от 2,10 до 12,00 лв. за 1 kW. Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:		съдържанието на данъка и начина на определянето му е сложен процес и съответната промяната в данъчната политика по отношение облагането на леките и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т трябва да е съобразена с ефекта върху всички засегнати страни.

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство
Над 20 години - 1,1
Над 15 до 20 години включително - 1
Над 10 до 15 години включително - 1,3
Над 5 до 10 години включително - 1,5
До 5 години включително - 2,3
2. Екологичният компонент на автомобилите с мощност до 110 киловата включително, в зависимост от екологичната категория на автомобила и вида на използваното гориво представлява коефициент в следните стойности :

Екологична категория	Използвано гориво бензин, пропан-бутан и/или метан	Използвано гориво Дизел
Без екологична категория	1.30	1.40
Евро 1	1.20	1.30
Евро 2	1.10	1.20
Евро 3	0.55	1.00
Евро 4	0.50	0.90
Евро 5	0.40	0.80
Евро 6 и EEV	0.35	0.70

3. Екологичният компонент на автомобилите с мощност над 110 киловата включително, в зависимост от екологичната категория на автомобила и вида на използваното гориво представлява коефициент в следните стойности :

Екологична категория	Използвано гориво	Използвано гориво

	бензин, пропан-бутан и/или метан	дизел
Без екологична категория, Евро 1 и Евро 2	1.50	1.70
Евро 3 и Евро 4	1.00	1.00
Евро 5, Евро 6 и EEV	0.80	0.90

Мотиви: Твърда подкрепа за включването за облагане на „товарните” автомобили с технически допустима максимална маса до 3.5 тона за облагане на принципа на леките, от което не трябва да се отстъпва.

Горната граница на имуществения компонент на данъка на автомобилите над 110 киловата следва да се вдигне като се даде право на общинските съвети за определяне на по-висок размер. Екологичният компонент следва да се определи и разграничи според вида на използваното гориво (за което има предложения от граждани и професионални организации), екологичната категория, както и мощността на автомобила.

Според мощността на автомобила автомобилите да се разграничат в две основни групи – автомобили с мощност до 110 киловата включително (за нормално удовлетворяване на потребности) и автомобили с мощност над 110 киловата (за луксозно удовлетворяване на потребности). Според вида на използваното гориво следва да се разграничат автомобилите, използващи

	дизелово гориво (които да имат утежнен коефициент спрямо другите като по-големи замърсители) и останалите. Не следва да се дават правомощия на общинските съвети за определяне на екологичния компонент с оглед на по-пълно съответствие с конституционната разпоредба за определяне на размери на данъците в определени граници, а не на коефициенти и отстъпки, както и равностойност на начина на определяне с останалите превозни средства. Следва да се запазят досегашните отстъпки на автомобилите с екологични категории от Евро 3 до Евро 6, без тези използващи дизелово гориво, като бъдат разграничени по категории. 4.корекция на ред от предложението от 22:31:13 на 29.09.2018 г. редът да се чете така: ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2 и т. 3 5.втора (окончателна) корекция на ред от предложението от 22:31:13 на 29.09.2018 г. редът да се чете така: ЕК е екологичен компонент, който е съответния коефициент от т. 2 или т. 3		
Людмил Кърджилов	Във времето за обществено обсъждане поставям на вниманието ви следните съображения засягащи промените в Закон за изменение и допълнение на закона за корпоративното подоходно облагане, свързани с промените в местните данъци и такси засягащи формирането на данъка за МПС. 1. Оставен е твърде голям марж в правомощията на общините да определят	**Не се приема**	В правомощията на общинския съвет е определянето на размера на данъка с

	"цената" за киловат на автомобилите. При това положение стойността на данъка може да нарасне в пъти спрямо сегашната скала. Това влиза в противоречие с поетите от ГЕРБ ангажименти да не се повишават данъците и ще накара избирателите да преосмислят поведението си на едни следващи избори. 2. Няма нито дума за дизеловите автомобили, които замърсяват с фини прахови частици много повече, отколкото бензиновите автомобили. А всички очакваме страната да се наводни с евтини дизелови коли, след като на запад започнат да въвеждат по-строги ограничения за движението на дизеловите автомобили. В тази връзка, автомобилите с газови уредби също не се споменават в предложението, а те отделят значително по-малко вредни емисии. 3. Отново се дава на общините възможността да предоставят облекчение заради екологичния стандарт на автомобилите, но се допуска вариране, като в една община спрямо друга Евро 3 и Евро 4 могат да са с еднаква стойност, това може да доведе до еднакъв данък за автомобили с различен екологичен стандарт, което не е справедливо към собствениците на коли с по-високия екологичен стандарт. 4. Странно е че при най-мощните автомобили е поставен праг от 245 киловата, от който много сериозно нараства "цената" на киловат. Защо точно 245 киловата? Първо, няма плавен преход, а твърда граница от 245 киловата, тоест		наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ, съгласно разпоредбите на чл. 55 от същия закон. Границите на диапазоните до 150 kW са запазени, като са добавени два нови диапазона – над 150 kW до 245 kW и над 245 kW. Посочените други коментари нямат характер на конкретни законодателни предложения.

	автомобил с 246 киловата, което на практика е едно и също с 245 киловата, може да плаща в пъти по-висок данък - това също е недомислено и несправедливо. При нарастването на мощността и нарастването на данъка трябва да е плавно. Всъщност този проблем се забелязва в цялата таблица за мощността. 5. Промени в начина на изчисляване на данъка за автомобилите трябва да се извършат, но предложението трябва да се прецизира, да се обмисли и да се даде също така и гратисен период - например новите данъчни ставки да влизат в сила за купените и сменили собствениците си автомобили от 1-ви януари догодина, а не за всички, защото при покупката на колата някои хора гледат и данъка, а при тези промени няма прогнозируемост на разхода за данък. 6. Това, което отчитам за най-голям плюс на промените е отпадането на N1, тоест приравняването на всички автомобили до 3,5 тона с останалите автомобили и изчисляването на техния данък наравно с другите. Това е голяма промяна и тя трябва да се въведе, колкото може по-бързо. Освен това тук става дума за няколко десетки милиона лева загубен в момента данък към общините, който ще компенсира по-ниските приходи от данъка при новите автомобили.		
	7. Предложение за друг вариант за промени в данъка за МПС, който е по-лесен и удобен. Основата е: 1 лев на конска сила - това е	**Не се приема**	Въвеждането на промяна в съдържанието на данъка и начина на определянето му е сложен процес и съответната промяната в данъчната

	базата. Конската сила е по-популярна като единица за мощност, затова - конска сила. В талона е записана мощността в киловати - но може да се преизчисли. И за да се пресметне годишния данък се прилага един единствен коефициент - а той ще зависи от годината на производство и от екологичния стандарт, нищо повече. Пример: Водейки се от правилото 1 лев на конска сила, автомобил с мощност от 150 кс, ще трябва да плаща 150 лв. данък. Сега прилагаме коефициента: Ако колата е до 5 години, коефициентът е 0,5, това ще рече, че данъкът става 75 лева. Ако колата е от 5 до 10 години коефициентът е 1 - данъкът е 150 лева. Ако колата е от 10 до 15 години коефициентът е 1,2 - данъкът е 180 лева. Ако колата е от 15 до 20 години коефициентът е 1,5 и данъкът става 225 лева. Ако колата е от 20 до 25 години коефициентът е 1,8 и данъкът става 270 лева. И ако колата е над 25 години, коефициентът е 2 и данъкът е 300 лева. Този коефициент може да има различни стойности, съобразно и екологичния стандарт на колата, съобразно и вашите разчети за данъка, който влиза в общините, но най-важното е, че имаме проста база - 1 лев на конска сила и справедливо, плавно нарастване на налога за мощността и годините.		политика по отношение облагането на леките и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т трябва да е съобразена с ефекта върху всички засегнати страни.

инфпотр	Много несправедливо по отношение на най-бедните и уязвими слоеве от обществото е вкарването на ЕК във формулата за изчисление на местния данък за МПС. Какво имам в предвид. Екологичната категория на един автомобил е много груба и неточна индикация за това колко замърсява конкретното МПС. Замърсяването на конкретното МПС зависи още от годишния пробег, има голяма разлика дали едно МПС се кара 1000 км или 10000 км, или 20000км годишно, много голямо значение има дали МПС-то се кара предимно в градска среда, столица, голям областен град и т.н или основно в извън градска среда, дали се кара целогодишно или сезонно, дали се стои и кара често през задръствания или не. Тоест без да се закрепи специален измервателен уред към всяко МПС няма как де се отчете действително изгорените газове на конкретното МПС и е напълно възможно стотици хиляди МПС-та с висока екологична категория, но които се карат целогодишно, всекидневно с голям километраж и основно в градска с натоварен трафик среда на годишна база да замърсяват околната среда в пъти повече от една стара кола, която се кара по 1000-2000км годишно главно в извънградско от града до вилата един път седмично през пролетно -летния сезон и да плащат намален данък поради по високата си екологична категория. Още веднъж повтарям това би било много несправедливо. Ако се въвежда ЕК би	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

	трябвало всеки собственик да плаща според действителните емисии и замърсяване, а не на база на един слабо индикативен и силно неточен компонент. Ако се приеме ЕК да е част от формулата ще се получи огромна несправедливост и данъчната тежест ще се носи неравномерно от по- уязвимите и бедни слоеве от населението, които по неволя, а не по желание карат стари коли и ще се повтори частично огромната несправедливост, която вече 15 години не е коригирана, а именно стари и самотни хора да плащат висока такса смет, за която изчисление се използва един много неточен критерий, какъвто е данъчната оценка на жилището, вместо да се измерва и начислява произведения и изхвърлен боклук от всички обитатели - наемателите включително, а не само от собственика на отделния имот. Но нали възрастните са слаби и беззащитни и не могат ефективно да се защитят, поради което тази НЕСПРАВЕДЛИВОСТ продължава вече толкова дълго... Господа депутати, НЕ ПОЗВОЛЯВАЙТЕ отново да Ви подведат и да накажете най-уязвимите за пореден път. НЕ ПРОМЕНЯЙТЕ посочената норма, за да не бъдете обвинени в популизъм и крайна несправедливост, ощетявайки най-уязвимите български граждани. Само правилната подоходна политика, стимулираща растежа на икономиката би решила проблема със стария автомобилен парк в страната, тъй като повечето хора биха заменили старите си коли с нови, стига да имат нормални доходи и да могат		

	да си го позволят.		
Становище на БСК	БСК подкрепя необходимостта от прецизиране на проблемни данъчни режими с цел синхронизиране с принципите и изискванията на европейското право и съдебна практика, въвеждане на допълнителни правила срещу избягване на данъци, засягащо функционирането на вътрешния пазар, усъвършенстване на законовите разпоредби за отстраняване на неясноти и улесняване на практическото им прилагане. Подкрепяме и възприетия общ подход в законопроекта за отказ от увеличаване на данъчната тежест, декларирана в управленската програма на правителството за 2017-2021 г. В тази връзка, категорично възразяваме срещу въвеждането на допълнително данъчно натоварване чрез т. нар. „компенсационна такса“ за неизпълнение на предвидените квоти за заетост на лица с трайни увреждания в публикувания за обществено консултиране проект на Закон за хората с увреждания.		
	По промените в ЗКПО 1. Подкрепяме предотвратяването на практиките на свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби чрез прекомерни лихвени плащания, и промените на действащото правило за признаване на разходи за лихви на данъчно задължените лица, съгласно чл. 43. При новия режим на регулиране ще подлежи превишението на разходите по заеми над общия размер на признатите за	**Приема се**	

	данъчни цели приходи от лихви и други икономически еквивалентни приходи, като в годината на отчитането им ще се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми само до 30% от печалбата на данъчно задълженото лице преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA). Същевременно, предлагаме да се обмисли намаляване на прага от 500 хил. лева, при който ограничението не се прилага, с цел намаляване на административната тежест и улесняване на МСП. Подкрепяме и предложеното ново правило за неограничено в годините пренасяне напред до пълното изчерпване на регулираните разходи по заеми, което ще позволи признаване в дългосрочен план за данъчни цели на разходите за лихви във връзка с направени инвестиции. По промените в ЗДДФЛ 2. Подкрепяме отпадането от началото на 2020 г. на задължението за издаване на служебни бележки по чл. 45 на ЗДФЛ, като това да става само при поискване от страна на лицата. Подчертаваме, че това е отдавнашно предложение на БСК, представено и през 2017 г., с което информацията от служебната бележка ще се предоставя от платците на доходите с подаваната справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ след малки допълнения към настоящия образец. Предоставените от работодателите данни автоматично ще се зареждат в образците на годишните данъчни декларации на лицата, което значително ще опрости процеса на		

	попълването и подаването им по електронен път. За реализирането на това предложение е необходимо да се въведе по-ранен срок за подаване на информацията, като е предложен срок 28 февруари на следващата година. Този срок е съобразен, от една страна, с крайния срок за извършване на годишното преизчисляване от работодателя по основното трудово правоотношение, а от друга - с възможността данните да се обработят от НАП, за да е възможно зареждането им в годишната данъчна декларация. В тази връзка е предложено и удължаване на срока за ползване на отстъпката от 5 на сто до 31 март. Въвеждането на тази концепция с всички произтичащи промени е предвидено да влезе в сила от 1 януари 2020 г., като включването им в настоящия законопроект ще подпомогне подготовката и безпроблемното прилагане на промяната от засегнатите страни.		
	По промените в ЗМДТ 3. Предложената нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса от не повече от 3,5 тона по формула, включваща два компонента – имуществен (мощност и година на производство) и екологичен, може да бъде опростена с цел улесняване на прилагането от страна на данъчната администрация и задължените лица. Екологичният компонент следва да бъде допълнен, като се отчете видът на употребяваното гориво,	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.

	съответно - от леки автомобили с дизелови двигатели, спрямо тези с бензинови двигатели, и монтирани автомобилни газови уредби на метан, и пропан-бутан.		
	Допълнително следва да се обсъди внасянето на адекватни промени в Закона за управление на отпадъците и, конкретно - на режима за оползотворяване на излезли от употреба моторни превозни средства. Следва да бъде отменена т. нар. продуктова такса към Предприятието за управление на дейности по опазване на околната среда (ПУДООС) към МОСВ, която се заплаща алтернативно в над 90% от случаите към т. нар. организации за оползотворяване. При действащия режим редът и условията за заплащане на тази „такса“ не изпълняват своето основно предназначение по отношение рециклирането на отпадъците и подобряване качеството на въздуха. Допълнително се създават условия за предоставяне на скрита държавна помощ и недопустима намеса в правилата на вътрешния пазар и конкуренцията в ЕС. Припомняме, че редица браншови сдружения от рециклиращата индустрия и вносителите на автомобили са представяли многократно свои възражения и позиции за отмяна на продуктовата такса, както пред изпълнителната, така и пред законодателната власт.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в ЗМДТ.
	4. БСК предлага отново юридическите лица и сгради в режим на етажна собственост да бъдат освободени от такса битови отпадъци за втория компонент на услугата (третиране на битовите отпадъци)	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в ЗМДТ.

	в случаите на сключени договори за обслужване с оторизирани оператори, вкл. когато последните са превъзложили дейностите по третиране на оператори на инсталации и съоръжения с издадени разрешителни по Закона за управление на отпадъците. В тази връзка предлагаме чл. 71, т. 3 на ЗМДТ да бъде изменен по следния начин: „3. услугата по чл. 62, т. 1 и т.2, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица по смисъла на чл. 12 от Закона за управление на отпадъците, на които е предоставено право да извършват дейности по събиране, транспортиране, оползотворяване, обезвреждане или други методи за третиране, или предаване за последващо третиране на битовите отпадъци на съответните съоръжения и инсталации, и които са декларирали по ред, определен с наредбата по чл. 9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.“ Мотиви: С освобождаването от таксата ще се въведе изцяло европейският принцип „замърсителят плаща“ и ще се улесни функционирането на т. нар. кръгова икономика. Дължимите плащания ще бъдат обвързани с икономически присъщите разходи за извършване на съответните услуги за реалните количества, генерирани, събрани и третирани битови отпадъци. На следващо място, ще се създадат условия за промяна на функциите на таксата, която понастоящем има характера на		

	имуществен данък, обвързан с данъчната оценка на недвижимите имоти, или отчетната стойност на дълготрайните материални активи на предприятията.		
	По промените в Закона за ДДС 5. Във връзка с предлаганите изменения на данъчния режим за т.нар. ваучери за храна (ВХ) изразяваме подкрепа на становището на Асоциацията на операторите на ВХ в България, представено на МФ, за отхвърляне на предложеното третиране на ВХ като „ваучери за конкретна цел“ и свързаното начисляване на ДДС при тяхното издаване. ВХ по начина, по който са въведени в нашата практика, носят характеристиките на многоцелеви ваучери (“ваучери за множество различни плащания“) по смисъла на Директива 2016/1065. Те са предназначени за използване в различни магазини и заведения за обществено хранене с цел доставка на стоки и услуги, за които „мястото на доставка“ не е известно предварително. Издаването на ВХ не може да бъде третирано и като авансово плащане, подлежащо на облагане с ДДС за бъдещи доставки на стоки или услуги, доколкото последните не са известни и не могат да бъдат ясно, точно и конкретно идентифицирани към момента на самото издаване. Начисляването на ДДС от операторите, респективно - от техните доставчици към тях, би поставило данъчно задължените лица в България в по-неблагоприятно положение в сравнение с това на конкурентите им в другите държави-	**Не се приема**	Направените предложения в ЗДДС са с цел въвеждане на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери и съгласно проведена консултация с Европейската комисия.

	членки на ЕС. То е свързано с допълнителни рискове за бюджета и ще изисква допълнителни административни ресурси за контрол, без значително повишаване на бюджетните приходи. В тази връзка, ВХ следва да бъдат изрично изключени от обхвата на дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ в настоящите промени в ЗКПО (ЗДДС).		
	6. Във връзка с многократните предложения на браншови сдружения от хранително-питейната, фармацевтичната и други индустрии за диференциране на ставките на ДДС, предлагаме да бъде стартиран експертен дебат за оценка на положителните и отрицателни ефекти за фиска и икономиката, опитът на държавите-членки на ЕС и други свързани аргументи.		
	По промените в Закона за счетоводството 7. Предложените изменения на чл. 38, ал. 1, т. 2 въвеждат задължение за всички юридическите лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ), да публикуват своите годишни финансови отчети (ГФО) чрез заявяване за обявяване и предоставянето им в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенция по вписванията. Текстът на разпоредбата е в противоречие с чл. 1, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по отношение на национално представителните работодателски и синдикални организации, които са ЮЛНЦ, но не подлежат на регистрация в Агенция по	**Не се приема**	Сдруженията и фондациите попадат в обхвата на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, съгласно който на вписване в регистъра на ЮЛНЦ, воден от Агенцията по вписвания, подлежат обстоятелства и актове изрично изброени в чл. 18 на същия закон. Съгласно чл. 1, ал. 2 на Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел от приложното му поле са изключени политическите партии и вероизповеданията, както и синдикалните и работодателските организации. Учредяването, регистрацията, устройството, дейността и прекратяването на

	вписванията. Предлагаме ГФО на работодателските и синдикалните организации да продължат да се публикуват при досега действащия ред на чл. 38, ал. 1, т. 3 - чрез икономическо издание или чрез интернет.		политическите партии и вероизповеданията са уредени в специални закони, които се явяват първостепенни при тяхното прилагане. Синдикалните и работодателски организации са регламентиран в глава трета на Кодекса на труда и придобиват качеството на юридическо лице след вписването им в регистър на синдикални и работодателски организации към съответния окръжен съд по седалището им. Тоест предложението за изменение в чл. 38, ал. 1, т. 2 на Закона за счетоводството се отнася за тези ЮЛНЦ, които са вписани в регистъра на ЮЛНЦ към Агенцията по вписвания, а всички останали предприятия публикуват годишните си отчети на основание чл. 38, ал.1, т. 3 – чрез икономическо издание или чрез интернет.
	8. Със съжаление отбелязваме, че предложените изменения и допълнения на Закона за счетоводството не съдържат подкрепените от Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) и от Националния икономически съвет предложения за преразглеждане на критериите за извършване на задължителен независим финансов одит. Изцяло и категорично поддържаме подкрепата си за повишаване на праговете за задължителен независим финансов одит и отпадането на алинеи 2 и 3 в чл. 37 от закона, с които са въведени	**Не се приема**	Във връзка с изпълнение на т. 3 от Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите и Решение по т. 3 от дневния ред на Националния икономически съвет, състоял се на 18 май 2018 г., със Заповед № ЗМФ-681 от 16.07.2018г. на министъра на финансите бе създадена Работна група със задача да анализира и вземе решение за необходимостта от

	необосновани изисквания за задължителен одит, базирани единствено на правната форма на юридическото лице, но не и на обективни критерии.		изменение и допълнение на Закона за счетоводството по отношение на задължителния независим финансов одит на годишните финансови отчети на микро- и малките предприятия от регистрирани одитори. На 24 юли 2018г. в сградата на Министерство на финансите бе проведена среща на работната група, на която не беше постигнат компромис относно необходимостта от изменение на праговете за задължителен независим финансов одит. Съгласно на чл. 34 от Директива 2013/34/ЕС(Счетоводната директива) държавите-членки следва да гарантират, че финансовите отчети на предприятията, извършващи дейност в обществен интерес, както и на средни и големи предприятия, подлежат на задължителен независим финансов одит. В т. 43 от Преамбюла на директивата се посочва, че годишните финансови отчети на малките предприятия не следва да подлежат на задължителен независим финансов одит. В текста на същата точка обаче е уточнено, че директивата не бива да възпрепятства държавите-членки да налагат извършването на одит на малките предприятия, като се вземат под внимание специфичните условия и потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им отчети. При определяне на критериите за задължителен независим финансов

			одит са взети предвид икономическата действителност в страната и факта, че 98% от действащите предприятия в България са малки, съгласно критериите на Счетоводната директива. Годишните финансови отчети трябва да представят вярно и честно информацията за имущественото и финансово състояние на предприятието, а финансовият одит има за цел да се извърши независима проверка доколко отчетът е изготвен във всички съществени аспекти в съответствие с приложимата счетоводна рамка.
	БСК предлага отново да бъде стартиран широк обществен и експертен дебат за радикална реформа на държавните такси, вкл. на техните функции, принципите за тяхното определяне, разходване, процедури за обжалване, принципи за финансиране на приходните агенции и др., с оглед подготовка и внасяне на съответните нормативни промени в допълнително преценен, разумен срок.	**Не се приема**	Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение и не кореспондира с предложенията за промени в ЗИД на ЗКПО.
Асоциация на автомобилните производители и техните оторизирани представители в България (ААП)	Асоциация на автомобилните производители и техните оторизирани представители в България (ААП) е сдружение с нестопанска цел, обединяващо 44 български юридически лица, производители на моторни превозни средства и/или оторизирани представители на производители на МПС за територията на Република България. ААП представлява 95% от международно утвърдените автомобилни производители, представени в България с над 66 марки автомобили,		

	камиони, автобуси и мотоциклети. Асоциацията е създадена през 1993 г. с идеята да подпомогне изграждането на съвременни условия за развитието на търговията с моторни превозни средства в РБългария, както и на всички дейности и фактори, от които зависи тяхното използване, при оптимален екологичен ефект. От 1997 г. ААП е член на Международната организация на автомобилните конструктори /0ICA/, а от 2007 г. е член и на Европейската асоциация на автомобилните производители /ACEA/. От името на ААП бихме искали да изразим нашите коментари и предложения по Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ЗИД на ЗМДТ). България е държавата с най-стария автомобилен парк в Европейския съюз. По данни на ГД „Национална полиция”, средната възраст на автомобилния парк в страната към 31.12.2017 г. е 19 години. Леките автомобили до 5 г. са около 3,5% , а над 10 години са над 89 %. Европейската агенция за околна среда посочи България като една от държавите с най- мръсен въздух в Европа. Мръсният въздух превръща страната ни в едно от най-опасните места за живеене в света. Сред основните замърсители бе посочен остарелият автомобилен парк. Данните за състоянието на парка недвусмислено потвърждават това.		
	1. В предложената промяна на чл. 55, ал.1, т. 1 в ЗИД на ЗМДТ на стойностите	**Не се приема**	Стойностите на коефициента за годината на производство на

	на коригиращия коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила продължава порочната практиката за данъчно стимулиране на автомобили на възраст над 10 години, вместо да стимулира покупка на автомобили, които са по-икономични, по-екологични и технически по-безопасни. В предложението е налице правна и логическа колизия. За автомобили, които са с по- голяма мощност, респективно по-високи стойности на отделените С02 емисии и други вредни газове е въведена по-висока данъчна ставка. Веднага след това е поставено алогичното правило, което увеличава данъчното бреме с 2,3 пъти за автомобили до 5 години спрямо същите превозни средства, които са на възраст над 5 години. ААП не подкрепя предложения коригиращ коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила в имуществената компонента. Предлагаме да бъде премахнат. Аргументи против въведения коефициент за увеличаване на данъчната тежест спрямо броя на годините от годината на производство на съответното МПС са, от една страна, екологични - замърсяването, чрез отделяне в атмосферата на вредни газове; трудното или невъзможно рециклиране на детайлите. На следващо място са свързаните със сигурността на пътното движение. В старите превозни средства липсват редица задължителни елементи на съвременната автомобилна сигурност и безопасност, а в същото време		автомобила са предложени след анализ, като е потърсен баланс между остарелия автомобилен парк в Република България и социалната поносимост при промяна на данъка.

	умора на материала при по-голям период на експлоатация. Негативите, за съжаление, се изчисляват и в увредените природа, градски хабитат и загубените човешки животи. От друга страна, данъкът е обвързан с административното разрешение, ПС да се движи по пътищата, при което се експлоатира пътната мрежа. Съгласно чл. 52 от ЗМДТ, с данък върху превозните средства се облагат превозните средства (ПС), регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България. На основание чл. 58, ал. 4 от същия закон, за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване. Очевидно самото придобиване на ПС не води до възникване на данъчно задължение. За това е предвиден друг данък - данък по придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин (чл. 44 ЗМДТ). С данък върху ПС се облагат ПС, които са регистрирани. Обстоятелството, че този данък е обвързан с административното разрешение ПС да се движи по пътищата, при което се експлоатира пътната мрежа и се влияе на околната среда, налага извода, че по		

	характера си това не е само данък върху имущество, тъй като прекратяването на регистрацията не винаги е свързано с прекратяването на собствеността. Когато се прекрати регистрацията на ПС, то дори да остава собственост на определен субект, той не дължи данък върху ПС. Категоричен признак, че данъкът върху ПС е пряко свързан с последиците от експлоатацията на имуществото (ПС) е и разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗМДТ, която безусловно освобождава от заплащане на данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, макар че те също са регистрирани ПС, които дори в повечето случаи са с по-висока цена. И не на последно място липсата на коригиращ коефициент в зависимост от годината на производство на другите видове превозни средства, подлежащи на данъчно облагане, съгласно ЗМДТ - автобуси, товарни автомобили над 3,5 тона, мотоциклети, мотопеди и триколесни, кораби, джетове, ветроходни и моторни яхти, скутери, влекачи и тласкачи, речни несамоходни плавателни съдове, граждански самолети, параплани, делтаплани, мотоделтаплани, свободни балони и планери /чл.55, чл.56 и чл.57 от ЗМДТ/ води до поставянето на лица, придобили автомобил, произведен преди не-повече от 5 години в по-неблагоприятно положение. Проучването на практиката в страните членки от ЕС за данъчно облагане на ПС показва, че не се прилага коригиращ		

	коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила / още повече за автомобили до 5 години /.		
	2. Скалата на размера на стойността на данъка за различните диапазони според мощността на двигателя е необосновано завишена. Определените стойности в различните диапазони, варират от 0.34 лв. до 6.30 лв. за киловат. Предлагаме да се определи една стойност за 1 kw, която да се умножава по мощността на двигателя за всички автомобили.	**Не се приема**	Направените предложения за промяна в ЗМДТ запазват концепцията за посочване на диапазон при определянето на данъка върху превозните средства. Във връзка с финансовата децентрализация на общините, на общинския съвет са предоставени правомощия със свое решение да определи конкретния размер на данъка и на екологичния коефициент. Границите на диапазоните до 150 kW са запазени, като са добавени два нови диапазона – над 150 kW до 245 kW и над 245 kW.
	3. Подкрепяме предложението за въвеждане на екологична компонента в зависимост от екологичната категория на автомобила, със следните допълнения: Предлагаме коефициентите в т.2 на чл.55, ал.1 да са фиксирани, така както е предложено за автобусите, товарните автомобили и мотоциклетите. Стойностите на предложените коефициенти са неефективни и нарушават наложилия се в екологичното право принцип „замърсителят плаща”. Практиката в ЕС е да се стимулират с данъчни облекчения автомобилите, които са с екологична категория, която се въвежда около годината на данъчното облагане. Не би следвало автомобили над 10 години да ползват екологични преференции.	**Не се приема**	Направените предложения за промяна в ЗМДТ запазват концепцията за посочване на диапазон при определянето на данъка върху превозните средства. Във връзка с финансовата децентрализация на общините, на общинския съвет са предоставени правомощия със свое решение да определи конкретния размер на данъка и на екологичния коефициент.

	Предлагаме стойностите на екологичната компонента да се променят както следва: За автомобили на повече от 20 години и силно замърсяващи: Без екологична категория да стане 2,00 Евро 1 - 1,70 Евро 2-1.50 - Евро 3 да стане 1,30. Автомобилите с екологична категория Евро 3 се регистрират от 1999 до 2004 и са на възраст от 15 до 20 години. - Евро 4 да стане 1,10. Автомобилите с екологична категория Евро 4 се регистрират от 2004 до 2007 г. и са на възраст от 12 до 15 години. - Евро 5 да стане 1,00. автомобилите с екологична категория Евро 5 се регистрират от 2009 години. - Евро 6а и Евро 6Ь - 0,75 - Евро 6с и 6d - 0.5. Да се определи екологична компонента за Plug-in хибридни електрически превозни средства, обозначени с абревиатурата PHEV със стойност 0,25. Тези автомобили са с конструктивна възможност за автономно движение с електродвигател.		
	4. Предлагаме да се промени методиката за образуване на данъка за три- и четириколесните ПС, като за всички ПС, определени в чл.4 на Регламент ЕС № 168/2013 се приложи метода на чл.55, ал.3.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗМДТ.
	5. В предложения текст на чл.59. ал.2 са допуснати две съществени грешки: - мощност на двигателя до 74 kw. Да отпадне текста, тъй като данъкът за тези ПС се определя не по мощност, а по	**Не се приема**	Към настоящия момент разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗМДТ се прилага не само за автомобили, но и за мотоциклети и мотопеди. Мощността на моторното превозно средство се

	куб.см. - определената преференция за Евро 4 - 20 % за мотоциклети, мотопеди е некоректно. Въвеждането на Евро 4 при регистрацията им започва от 2018 г. и ще продължи до края на 2021 г. Предлагаме за екологична категория Евро 4 да стане 50 на сто намаление, а за следващите екологични категории, 60 на сто намаление. Екологичният компонент да бъде прилагат за дву-, три- и четириколесни ПС. определени в чл.4 на Регламент ЕС № 168/2013.		посочва в Свидетелството му за регистрация, а данъкът за мотопедите и мотоциклетите се определя по реда на чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ. При направения анализ екологичната категория Евро 3 е приета за база, като екологична категория Евро 4 осигурява облекчение за собствениците на мотопеди и мотоциклети. Въвеждането на промяна в съдържанието на данъка и начина на определянето му е сложен процес и съответната промяната в данъчната политика по отношение облагането на моторни превозни средства трябва да е съобразена на първо място с ефекта върху данъчно задължените лица, както и с ефекта върху местните бюджети.
	Предлагат промяна в ЗДДС в частта на правото на данъчен кредит за автомобилите. Съществуващата практика в България, за ограничаване правото на данъчен кредит за автомобили въз основата на техните технически характеристики, противоречи на основния принцип в облагането с ДДС - правото на данъчен кредит за всички стоки да се основава на тяхното реално предназначение и използване, а не на база техния вид и технически характеристики. Автомобилите са част от активите на предприятията, които се използват в тяхната стопанска дейност, поради което няма каквото и да е основание придобиването им да се санкционира в	**Не се приема**	Член 176, ал. 2 от Директива 2006/112 дава възможност за запазване завареното положение в ограниченията върху правото на данъчен кредит, които действат в законодателствата на държавите членки към датата на присъединяването им към ЕС. Постоянната съдебна практика на Съда на ЕС и позицията на ЕК е, че ДЧ нямат право след присъединяването си, нито дори при самото присъединяване да ограничават допълнително правото на приспадане. Напротив, ако ДЧ намалят ограниченията на това право (т.е. разширят обхвата на упражняване

	данъчното законодателство, като се ограничава правото на данъчен кредит по отношение на тях. Няма причина да продължи запазването на това наложено във времето ограничение. Бихме искали да отбележим, че реформирането на правото на данъчен кредит за леки автомобили безспорно оказва влияние върху търговията с автомобили и обновяване на парка, но същественото влияние е най - вече върху потребителите на тези автомобили, а това са всички стопански субекти. Настояват да бъдат анализирани възможностите за цялостно отпадане на ограниченията за правото на данъчен кредит за автомобилите в чл. 70, ал. 1, т. 4 и ал. 2, т. 1 и 2 от ЗДДС н да се изравни данъчното третиране на тази стока, подобно на всички останали, за целите на ЗДДС. Икономическият ефект от това ще бъде положителен, отчитайки че : - на "светло'' ще излязат няколко стотин милиона лева. които се въртят сега в брой за горива и др., поради невъзстановяването на ДДС; - допълнителни приходи от данък печалба; - освобождаване на средства във фирмите и рестартиране на инвестиционния процес - огромна цифра, която не бихме могли да посочим.		правото на приспадане) в сравнение със законодателство към датата на присъединяването им, то те нямат право да се върнат към вече отменените ограничения. ЗДДС в тази му част (в сила от 01.01.2007г.) претърпя изменения от 01.01.2010г., които поради допълнителното ограничаване правото на данъчен кредит спрямо действащите до 31.12.2006 г. разпоредби на отменения ЗДДС, нарушиха чл. 176, ал. 2 от директивата. ЕК счете, че законодателството на Република България по отношение ограниченията върху правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС противоречи на правото на ЕС, и по-специално, на Директива 2006/112 и с цел предотвратяване наказателна процедура срещу Република България, разпоредбите на ЗДДС, свързани с ограниченията на правото на приспадане на данъчен кредит при доставки на мотоциклети и леки автомобили се измениха, като се възстановиха разпоредбите, които са били в сила до 31.12.2006 г. Паралелно с това Република България чрез искане от Комисията на дерогация по член 395 от Директивата за ДДС предприе действия за въвеждане на специална мярка за ограничаване правото на приспадане на данъчен кредит по доставки, свързани с придобиване, наем, ремонт и експлоатация на

			мотоциклети и леки автомобили. ЕК не одобри искането за дерогация съгласно член 395 от Директивата за ДДС.
Българска асоциация на тютюневата индустрия	§ 36. В Закона за акцизите и данъчните складове да се направят следните изменения и допълнения: 1. В чл. 4, т. 6, думата „бандерола“ да се замени с думите „потребителската опаковка“.	**Не се приема**	Възприемането на подобен подход за премахване на продажната цена от бандерола е концептуален въпрос, който следва да се прецени от всички страни, в това число и от гледна точка на промяната и на други нормативни актове, свързани с това изискване. Бандеролът е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки. Продажната цена за тютюневите изделия е цената, изписана върху бандерола, по която тютюневите изделия се продават на дребно на краен потребител, в която са включени разходите за производство и реализация на производителя (вносителя), дължимите мита, вноски, такси, акциз и данък върху добавената стойност. При облагането с акциз на тютюневите изделия данъчната основа за начисляване на акциза е цената, изписана върху бандерола, което от своя страна е важно за събирането на държавните вземания. По аналогичен начин върху бандерола за бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 и с алкохолно съдържание, превишаващо 15 % vol, се отпечатва номиналното количество в литри и

		алкохолното съдържание.
2. В чл. 29, ал. 4, т.2 думата „бандерола“ да се замени с думите „потребителската опаковка“.	**Не се приема**	Виж становището по т. 1
3. В чл.64 да се направят следните изменения и допълнения: 1. В ал.5 се заличава второто изречение (“Върху бандерола се обозначава и продажната цена“), а в третото изречение се заличават думите „ и цената на единична бройка“. 2. Алинея 14 се отменя (“Бандеролите за тютюневите изделия се заявяват по последната регистрирана цена съгласно установения ред.)” 3. В ал. 20 след думите „други характерни белези за съответните бандероли“ се поставя запетая и се добавя „а за тютюневите изделия в констативния протокол се отразява само видът, емисията и общият брой на бандеролите“.	**Не се приема**	Виж становището по т. 1
4. В чл. 99, ал. 2, т. 1 думата „бандерола“ се заменя с думите „потребителската опаковка“. Мотиви: Съгласно настоящите изисквания на ЗАДС, продажната цена на тютюневите изделия се отпечатва върху бандерола. Законовите промените, които предлагаме с настоящото становище, предвиждат премахване на продажната цена на тютюневите изделия от бандерола и отпечатването й директно върху потребителската опаковка. Настоящият режим и отпечатването на цената на тютюневите изделия върху бандерола, предполага една изключително тежка	**Не се приема**	Виж становището по т. 1

	административна процедура при заявяване, поръчване и отчитане на бандеролите и съотнасянето им към конкретна разновидност на тютюневите изделия. С това предложение вярваме, че ще се намали административната тежест за митническата администрация и за бизнеса, ще се постигне значителна оптимизация на процесите и обмена на документацията от регистрирането на цена в публичния регистър на цените на тютюневите изделия, през заявяването, получаването и отчитането на бандеролите. От друга страна, за целите на контрола и събирането на дължимия акциз не е необходимо цената на тютюневите изделия да бъде отпечатвана върху бандерола. Такъв е примерът на редица страни от Европа, където цената на тютюневите изделия се отпечатва на дъното на кутията - Великобритания, Гърция, Кипър, Белгия, Люксембург, Полша, Швеция. Също така има страни в ЕС, където продажната цена не фигурира никъде върху опаковката на тютюневите изделия - нито върху акцизния бандерол, нито върху самата кутия: Румъния, Франция, Италия, Испания, Ирландия, Австрия, Хърватска, Словения, Унгария. Изчисляването и събирането на акциза се извършва на база на освободени за потребление стоки. Не е необходимо нито за целите на производството, нито за целите на контрола, който Агенция „Митници“ осъществява, да има взаимосвързаност между поръчаните/ получени от производителите бандероли и		

	детайлно посочено тютюнево изделие в неговата разновидност. С премахване на цената върху бандерола всеки производител ще може да облепва бандероли, върху който и да е продукт от своя асортимент и по този начин ще се реагира адекватно и своевременно на пазарните нужди. Отчетността на етапа на поръчани, получени и облепени бандероли може да се осъществява единствено на база общ брой получени, използвани, бракувани и изгубени бандероли. Предвид това, дейността на компаниите, производители или вносители на тютюневи изделия, както и на митническата администрация ще се облекчи, което от своя страна ще се отрази положително и върху ритмичността на целия процес и потенциално може да увеличи приходите от акциз. Към настоящия момент нормативно установения процес на регистрация на продажна цена на тютюнево изделие и последващото завяване, отпечатване и получаване на бандероли, които са пряко свързани с определена регистрирана продажна цена, предвижда общо до 44 дни за извършване на тези действия от страна на отговорните държавни институции. За регистрация на продажна цена на тютюнево изделие са необходими до 14 дни и за завяване, отпечатване и получаване на бандероли - до 30 дни. Този времеемък процес често води до проблеми във веригата на доставки за пазара, предвид забавянето на производства, изчерпани количества от определени стоки		

	и т.н. В редица държави в Европа тези два процеса - регистрация на цена и получаване на бандероли, са сведени във времето от 3 до максимум 14 дни. С премахване на цената върху бандерола и установяването на отделен от бандеролите процес за регистрация на цена, смятаме, че този общ срок до 44 дни от заявяването до получаването на бандероли, може да бъде намален до 14 дни. С предлаганите промени ще се направи значима стъпка в унисон с общата политика на правителството за намаляване на административната тежест за бизнеса чрез въвеждане на работещи и усъвършенствани механизми.		
	§ 39 В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия да се направят следните изменения и допълнения: В глава десета „б“, предложеният нов чл. 35ф, ал. 2 предлагаме да бъде придобие следния вид: (2) Издателят по ал. 1 генерира и издава уникални идентификатори за всички потребителски опаковки на цигари и тютюн за пушене, предназначени за пускане на пазара в Република България, както и за произведените в Република България цигари и тютюн за пушене, когато са предназначени за износ извън ЕС.	**Приема се**	
	(3) В случаите, в които е предвидено съобразно законодателството на съответна държава-членка, издателят по ал.1 генерира и издава уникални идентификатори за потребителски	**Приема се частично**	Направена е редакция на ал. 3, като думите „съобразно законодателството на съответна държава-членка“ са заличени, предвид че е възможно в съответното законодателство на

	опаковки на цигари и тютюн за пушене, предназначени за пускане на пазара на територията на държава - членка на ЕС. Мотиви: Предложеният от нас текст прецизира настоящия, публикуван за обществено обсъждане, като предвижда уникалните идентификатори да бъдат генерирани и издавани само за цигари и тютюн за пушене в съответствие с изискванията на системата за маркиране и проследяване на тютюневите изделия съгласно Директивата за тютюневи изделия на ЕС (2014/40/ЕС), която предвижда към настоящия момент (до 2024 г.) прилагане на уникални идентификатори само за тези тютюневи продукти. Също така, бихме искали да обърнем внимание, че предвид актовете за изпълнение на Директивата - Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за създаването и работата със система за проследяване на тютюневи изделия) - основният принцип, който държавите членки следва да приемат съгласно чл. 4(1), е компетентният издател на идентификатори за изделия, произведени в Съюза, да е субектът, определен за държавата членка, в която се произвеждат изделията. Само по изключение държавите могат да определят за издател на идентификатори субектът в държавата членка, на чийто пазар са пуснати продуктите, който подход именно е решила да приеме България с настоящия законопроект, макар това да не е		държавата членка да няма изрична законова норма, регламентираща задължение, което произтича от Регламент (ЕС) 2018/574 на Комисията.

	предпочитаният от вносителите на тютюневи изделия подход.		
Асоциация на операторите на ваучери за храна в България	Ваучерите за храна да бъдат третирани като ваучери за множество различни плащания по смисъла на Директива 2016/1065 (вж. аргументите в I по-долу). Ако това тълкуване бъде отхвърлено от законодателя, да се намери работещ вариант, при който ваучерите за храна да бъдат изрично изключени от обхвата на дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ в настоящите промени в ЗКПО и ЗДДС. В тази връзка са изложени следните коментари : I. По отношение на определяне естеството на ваучерите за храна като многоцелеви или като ваучери за „конкретна цел“ (последното на този етап изглежда се споделя като меродавно според Министерството на финансите). На първо място, потенциалният уклон на Министерството на финансите да третира ваучерите (не само за храна) като ваучери за конкретна цел по смисъла на Директива 2016/1065 се обуславя от съображения по целесъобразност, тъй като този подход би осигурил съответните бюджетни предимства, свързани с внасянето на ДДС (включен в номиналната стойност на титула) в хазната на възможно най-ранния етап от неговото пускане в обращение. При все това, генерализирането на този подход в редица случаи (и особено по отношение на функциониращата на територията на страната система на ваучери за храна) би било в противоречие		Направените предложения в ЗДДС са с цел въвеждане на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери и съгласно проведена консултация с Европейската комисия. Въвежда се разграничение по отношение на ваучерите с оглед облагането им с данък върху добавената стойност, съответно на: - ваучери за конкретна цел, които ще подлежат на облагане с данък при прехвърляне, включително при издаването на ваучер за конкретна цел от данъчнозадължено лице, което действа от свое име, всяко прехвърляне, включително при издаването на ваучера, ще се счита за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът за конкретна цел. От друга страна, когато ваучерите за конкретна цел са издадени или разпространявани от данъчнозадължено лице, действащо от името на друго лице, това данъчнозадължено лице не следва да се счита за участник в съответната доставка; - ваучери за множество различни плащания – данък върху добавената стойност за съответната доставка на стоки или услуги щ се начислява едва при представянето на ваучера, като

	с принципите и целите на Директива 2006/112. Съгласно новосъздадените точки 88, 89 и 90 в §1 от ПЗР на Закона за данък върху добавената стойност: „88. „Ваучер“ означава инструмент, при който съществува задължение да бъде приет като заплащане или част от заплащане за предоставяне на стоки или услуги и за който стоките или услугите, които ще се предоставят, или имената на лицата, които евентуално ще ги предоставят, са обозначени върху самия инструмент или в свързаната с него документация, включително в реда и условията за ползване на въпросния инструмент. 89. „Ваучер за конкретна цел“ означава ваучер, при който мястото на изпълнение на доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, и дължимият данък върху добавената стойност за тези стоки или услуги могат да бъдат определени в момента на издаването на ваучера. 90. „Многоцелеви ваучер“ означава ваучер, различен от ваучер за конкретна цел.“; Предвид горепосочените понятия, ваучерът за храна не може да бъде третиран като „ваучер за конкретна цел“ най-малко поради следните съображения: 1) Ваучерът би бил за конкретна цел, ако към момента на неговото издаване е ясно и точно дефинирано за каква точно стока или услуга се отнася той, както и точното място на изпълнение на тази стока		доставчикът на стоките или услугите следва да посочи размера на данъка въз основа на сумата, платена за ваучера за множество различни плащания. При липсата на такава информация данъчната основа следва да бъде равна на паричната стойност, посочена в самия ваучер за множество различни плащания или в свързаната с него документация, без размера на данък върху добавената стойност, свързан с доставената стока или услуга. Когато ваучер за множество различни плащания е използван частично за доставката на стоки или услуги, данъчната основа следва да бъде равна на съответната част от сумата или паричната стойност, без размера на ДДС, свързан с доставената стока или услуга. В мотивите за предложение за Директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на

	или услуга. В тази връзка чисто смислово (предвид буквалния прочит на текста на директивата) един ваучер за храна не може да бъде „за конкретна цел“, тъй като той може да бъде използван и за доставка на стока, и за доставка на услуга, а не само за едното или само за другото. Това е така, тъй като макар и да се ползва с генеричното наименование „ваучер за храна“, ваучерът може да се ползва, както за доставка на стоки, така и за доставка на услуги. В тази връзка обръщаме внимание на обстоятелството, че сервирането на храна в заведения за хранене (напр. ресторанти), които също приемат ваучери за храна, представлява доставка на услуга съгласно утвърдената съдебна практика на Съда на Европейския съюз в областта на облагане с ДДС (виж. решение от 02 май 1996 г. на СЕО по дело C-231/94 Faaborg-Gelting Linien A/S срещу Finanzamt Flensburg). 2) Въведените с директивата правила за третиране за целите на облагане с ДДС на ваучерите „за конкретна цел“ по същество изцяло се равняват със съществуващите правила в директивата за ДДС по отношение на случаите, при които данъкът става изискуем преди възникването на данъчното събитие и по-конкретно случаите на авансови плащания. По същество плащането на номиналната стойност на ваучерите за храна от работодателя на оператора се осъществява много преди възникването на данъчното събитие - доставка на стока (храна) или услуга (ресторантьорска) на		данъчното третиране на ваучери Комисията обръща внимание, че с него се цели да се изяснят и хармонизират правилата от законодателството на ЕС по отношение на третиране на ваучерите за целите на ДДС, доколкото с решенията на Съда на Европейския съюз са установени някои насоки, но част от проблемите остават неразрешени. В този смисъл, следва да се има предвид, че цитираната съдебна практика се отнася за времето, когато в Директива 2006/112/ЕО са липсвали правила за данъчното третиране на сделки, при които се използват ваучери. От друга страна, определението за „ваучер за конкретна цел“ (ВКЦ) не е прието от Съвета на ЕС в първоначалния му вид, както бе предложено от Комисията, в резултат на което има доста по-широко приложение. Съгласно обясненията към предложението на Комисията ВКЦ е ваучер, който дава право на притежателя да получи определени стоки или услуги при обстоятелства, при които равнището на облагане (по-специално ставката на ДДС), доставчикът и държавата членка, в която се извършва доставката на

	потребителите. Както директивата за ДДС, така и установената съдебната практика на СЕС в областта на облагане с ДДС, изрично посочват, че данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем към момента на доставянето на стоката или услугата. В тази връзка общият принцип на облагане с ДДС предвижда, че данъчното събитие е това, при което възникват всички необходими законови изисквания за изискуемостта на данъка. Следователно данъкът може да стане изискуем към момента или в редки случаи след възникването на данъчното събитие, но не и преди това, освен когато (по изключение) директивата за ДДС предвижда друго. Такова изключение директивата за ДДС предвижда именно по отношение на авансовите плащания по доставки на стоки или услуги, за размера на авансовото плащане. Като изключение от общото правило обаче, същото е предмет на стриктно (тясно) тълкуване. В тази връзка, както директивата за ДДС, така и установената юриспруденция на СЕС по нейното прилагане предвиждат, че за да може ДДС да стане изискуем към момента на авансовото плащане, е необходимо всички съществени елементи, определящи данъчното събитие (доставката) да бъдат известни на страните по облагаемата доставка и в частност, към момента на авансовото плащане, стоките или услугите, които са предмет на доставката да бъдат посочени (известни) ясно, конкретно и точно. В този смисъл, не подлежи на облагане с ДДС авансово		съответните стоки или услуги, могат да бъдат окончателно определени от самото начало. Следователно, изначално под „място на доставка“ се има предвид държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката, а не конкретната локация (обект, адрес), където ще бъде изпълнена доставката. Това се потвърждава от факта, че в приетият от Съвета окончателен текст на определението за ВКЦ по Директива 2016/1065 отпада изискването доставчикът на стоките или услугите, за които се отнася ВКЦ, да е известен още при издаването му. Тъй като, ако доставчикът е известен, то и локацията (обекта, адреса), на който ще бъде изпълнена доставката ще е лесно определим. Съгласно Директива 2016/1065 дефинира всяко прехвърляне (продажбата) на ВКЦ от лице, действащо от свое име, се счита за доставка на стоките и услугите, за които се отнася ваучера. С въвеждането на тази „квази“ доставка на стоки и услуги, отпада възможността прехвърлянето на ВКЦ да се третира като авансово плащане за бъдеща доставка на стоките и услугите, за които се отнася ваучера, както е наложената от Съда на ЕС практика.

	плащане за бъдещи доставки на стоки или услуги, които не са ясно, точно и конкретно идентифицирани към момента на авансовото плащане (виж в този смисъл виж. решение от 21 февруари 2006 г. на СЕО по дело C-419/02 *BUPA* Hospitals LTD, пар. 48 и следващи, както и цитираната съдебна практика). В този смисъл, ваучерите за храна не могат да бъдат третирани като ваучери за конкретна цел. Такива биха могли да бъдат например ваучерите, издавани от телефонни оператори за предоставяните от тях услуги, или ваучерите издавани от конкретни търговци за използване в конкретни техни търговски обекти. Всъщност, целта на Директивата е да регулира именно такива отношения и такива са именно ваучерите за конкретна цел, обект на разпоредбите на Директивата. С оглед на гореизложеното, не могат да подлежат на облагане авансови плащания на предварително определени суми (съответстващи на номиналната стойност на издадените ваучери за храна) за общо определени стоки и услуги (под генеричното наименование „храна“), без същите да са конкретно индивидуализирани (стоки или услуги) и без да е конкретно индивидуализирано мястото на тяхната доставка или дори ако това място може да бъде определено в определен списък (подлежащ на промяна), същото да може да бъде променено в периода между издаването на ваучера за храна на работодателя (авансовото		

	плащане) и момента, в който работникът ще оползотвори ваучера, като закупи стока (доставка на храна) или услуга (ресторантьорска). 3) Според дефиницията, дадена в проектозакона на МФ „ваучер за конкретна цел“ е и този ваучер, за който към момента на неговото издаване е известен и размерът на дължимия ДДС. Обръщаме внимание на обстоятелството, че това правило трябва да се разглежда при съобразяване с обстоятелството, че то се съдържа в европейска директива, т.е. в акт на вторичното законодателство на ЕС, който по смисъла н ДФЕС е с адресат всички държави-членки на ЕС, но не е пряко приложим и следва да бъде транспониран от всяка държава-членка (при съобразяване с нейните национални специфики) при съобразяване с целите, преследвани от директивата. В тази връзка обстоятелството, че в България не се прилагат диференцирани ставки на ДДС по отношение на храните, т.е. размерът на данъка може да бъде определен към момента на издаването на ваучера (при единна става за обхванатите стоки и услуги от 20 на сто), не означава автоматично, че ваучерите за храна са с „конкретна цел“. Обръщаме внимание на обстоятелството, че повечето държави-членки на ЕС прилагат диференцирани ставки на ДДС, както по отношение на различни храни, така и в зависимост от това дали храната е сервирана в ресторант (често в пълен размер) или е закупена като продукт в		ВКЦ предоставя право на доставка на стоки или услуги,поради което доставката на това право и последващата доставка на стоки или услуги са свързани и следва да се разглеждат като единична сделка. Тъй като данъчното третиране на тази единична доставка трябва да е такова, каквото би било ако стоките или услугите бяха доставени без използване на ваучер, мястото на доставката и приложимата ставка следва да се определят от доставяните стоки или услуги. В този смисъл, ако още при издаване на ваучера, тъй като е известна приложимата ДДС ставка за доставяните срещу ваучера стоки и услуги и като функция от платената за ваучера сума може да бъде определена данъчната основа, за която е приложима данъчната ставка, дължимият данък може да бъде определен. Такъв е и смисълът, заложен в първоначалното предложение на Комисията за определението на ВКЦ, в което се изискваше приложимите данъчни ставки за доставяните срещу ваучера стоки и услуги да са известни към момента на издаването му. Доколкото обаче, дори тези ставки да са известни към момента на издаване на ваучера, може да не е определима данъчната

	магазин за хранителни стоки (намалена ставка за продукти от първа необходимост). Това обстоятелство обаче, и в пълно съответствие с директивата, ще доведе автоматично до ситуация, при която в тези други държави-членки ваучерите за храна (макар и със сходни на българската система за ваучери за храна) няма да попадат в обхвата на категорията на ваучери с „конкретна цел“ по смисъла на директивата за ДДС, тъй като към момента на тяхното издаване в тези държави-членки ще бъде напълно невъзможно да се определи какъв е точният размер на дължимия данък. Смятаме за недопустимо в резултат на прилагането на европейското законодателство да се стигне до ситуация, при която сходни системи на ваучери за храна да получат различно третиране за целите на ДДС в държава-членка X спрямо държава-членка Y, в зависимост от това дали едната прилага диференцирани ставки на ДДС, а другата не прилага такива.		основа, към която е приложима всяка от ставките, в окончателно приетия от Съвета текст на определението за ВКЦ се изисква дължимият ДДС да може да бъде определим към момента на издаването на ВКЦ.
	4) Освен това, за да се квалифицира един като ваучер за конкретна цел, трябва да разгледаме и критерия за мястото на доставката на стоки или услуги, за които се отнася ваучерът за храна. В рамките на Директива 2016/1065 няма индикация за това какво се има предвид под „мястото на доставката на стоките или услугите“, за които се отнася ваучерът. Повече подробности обаче са на разположение в предложението за директива от 10/05/2012, публикувано от		Този аргумент не е приемлив, тъй като предвид изложеното по-горе предложените изменения в ЗДДС напълно съответстват на текста и целите на Директива 2016/1065.

	Европейската комисия. В точка 2.3 от изложението на фактите под "правила за разпространение" се споменава, че: "Един ваучер за конкретна цел дава право на притежателя да получи определени стоки или услуги при обстоятелства, при които нивото на облагане (по- специално ставката на ДДС), самоличността на доставчика и държавата-членка, в която се извършва доставката на стоките или услугите, могат да бъдат идентифицирани от самото начало. Третирането за целите на ДДС се урежда, когато ваучерът се издава. Пример за ваучер за конкретна цел е случаят, когато доставчик на услуги продава ваучери (пряко или чрез агент), които дават право на определена услуга (например телекомуникации), която се предоставя в определена държава-членка." В нашия случай, въпреки че ставката на ДДС и държавата-членка на ЕС, в която ще се осъществи доставката на стоки или услуги, са известни, самоличността на доставчика не е известна, тъй като ваучерът за храна може да се използва на много различни места като търговци на дребно или ресторанти. 5) Отбелязваме, че в документацията на ЕС, свързана с директивата 2016/1065, няма позоваване на системата за ваучери за храна. Само предплатените телефонни карти или програми за лоялност са посочени като илюстрация на механизма за ваучери за конкретна цел, чиито бизнес модел е фундаментално различен. Ако например закупите ваучер за настаняване в		

	хотел в рамките на държава-членка, за да направите подарък, това поражда ангажимент от страна на хотела (ваучерът даже обикновено съдържа ограничение в периода или хотела, където той може да се използва) за предоставяне на настаняване на клиента с ваучера. Същото важи и ако закупите предплатена SIM карта от мобилен оператор, дори и тази карта да се разпространява от независим дистрибутор. От самото начало издателят поема ангажимент да предостави услугата на потребителя. Единственият ангажимент на издателя на ваучери за храна е да осребри ваучера на доставчика на храната, но няма гаранция от страна на никой доставчик, че ще достави стока или услуга на притежателя на ваучера за храна. Единственият ангажимент на доставчика е да приеме уреждането на доставка, която може да направи с ваучер за храна. Поради всички горепосочени причини вярваме, че Министерството на финансите е в позиция в съответствие с принципите и целите на Директивата 2016/1065 да квалифицира ваучерите за храна като ваучери за множество различни плащания, тъй като те не отговарят на принципите на ваучери за конкретна цел. II. По отношение на ефектите от прилагането на предложените промени в ЗДДС, в случай че ваучерите за храна бъдат причислени към категорията на „ваучери с конкретна цел“. Независимо от категоричната ни позиция, че ваучерите за храна не са ваучери „с		Наложените правила целят, когато ваучерът е издаден в една държава членка, а се използва в друга държава членка, да премахнат несъответствията между държавите членки при данъчното облагане и наред с другото премахване на двойното им данъчно облагане или необлагането им. С новите правила категоризирането на ваучерите е възможно още към момента първото им прехвърляне, така че при следващите такива характерът остава непроменен. И понастоящем търговците имат задължение да водят достатъчно ясно счетоводство, така че данъчните им задължения да бъдат определими. ЕКАФП позволяват отделно отчитане на продажбите в търговските обекти, за които е извършено плащане с ваучер или кредитна карта.

	конкретна цел“ като извод от изложените съображения в първо римско от настоящото становище, считаме за уместно да изложим и нашите аргументи за негативните последици от административно, нормотворческо и социално-икономическо естество от евентуалното причисляване на същите към категорията на „ваучерите с конкретна цел“. Директива 2016/1065 недвусмислено казва (в т.9 на Преамбюла и предложената редакция на чл. 306, ал. 1), че когато ваучерите за конкретна цел са издадени или разпространявани от данъчнозадължено лице, действащо от името на друго лице, това данъчнозадължено лице НЕ следва да се счита за участник в съответната доставка. Операторите на ваучери за храна действат именно от името на друго лице (работодатели) и като такива следва да бъдат изключени от системата на администриране на данъка. Новосъздаденият чл. 131а от предложението на МФ за изменения и допълнения на ЗДДС противоречи на т.9 на Преамбюла и предложената редакция на чл. 306, ал. 1 на Директива 2016/1065, тъй като според чл. 131а, т. 2 „Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, извършена от това друго данъчно задължено лице.“ В същото време, „(3) Фактическото предоставяне на		

	стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, не се смята за доставка.“ В тази връзка следва да се отбележи, че предлаганият подход от страна на Министерството на финансите в ч. 131а на Закона за изменение и допълнение на ЗДДС не съответства на текста и духа на Директива 2016/1065 и противоречи на принципа за просто и лесно прилагане на системата за облагане с ДДС, заложен в Директива 2006/112. Предложената в законопроекта система за начисляване на ДДС при продажбата на ваучери за конкретна цел ще създаде ненужна административна тежест за всички участници в системата на ваучери за храна в България поради нейните специфики, най-малко в следните направления: 1) Негативни ефекти по отношение на търговците - доставчици на храни и ресторантьорски услуги на крайните потребители: Предложеният от Министерството на финансите подход би довел до необоснована административна тежест за търговците-доставчици на храни и ресторантьорски услуги най-малко в следните направления: Преформатиране на съществуващите системи за отчетност на лицата за целите на ДДС чрез въвеждане на отделни реквизити по отношение на тези стоки или услуги, за които клиентът (потребителят-		Работодателите нямат право на данъчен кредит, тъй като доставяните срещу ваучерите стоки и услуги не са свързани с икономическата им дейност.

	работник) е заплатил с ваучери за храна. Само за пример представяме напълно реалистичната ситуация, при която в рамките на една трансакция на стойност от 50 лв., клиентът заплаща същата в съответния обект от търговската мрежа частично в брой или с дебитна карта и частично с ваучери за храна. Начисляване на ДДС в отделна ведомост към друг "клиент" (оператора на ваучери за храна) за данъчно събитие (доставка на стока или услуга), по която получателят на фактурата не е получател по доставката. Промени в информационните счетоводни продукти на лицата за генериране на данни, необходими за подаване на справки-декларации по ДДС, тъй като така предлаганите промени неминуемо ще доведат до изменение и на ППЗДДС в тази му част. Така предложените промени ще увеличат значително административната тежест за търговците, особено за малките обекти, които ще трябва да инвестират значителни средства и време в обновяване на системата си и в отчитането на ДДС. Това неминуемо ще постави малките търговци в неравностойно положение спрямо големите вериги. Ваучери за храна се приемат не само в търговските вериги, но и в много ресторанти и магазини (вкл. в малките населени места), като броят им по наша оценка надхвърля 15 000 обекта. Такива усложнения могат да ограничат приемането на ваучери от търговците на дребно и ресторантите, като това би засегнало потребителите и би се отразило		

	негативно върху икономиката и търговската мрежа. Проучванията показват, че на всеки 30 потребители на ваучери за храна се създава по едно работно място, а ваучерите понякога представляват до 30% от оборота на доставчика на услуги (като този процент обикновено е по-голям, когато доставчикът е по-малък). 2) Негативни ефекти по отношение на работодателите На следващо място, позицията на Министерството, че начисленият на работодателите ДДС в стойността на ваучерите няма да поражда право на данъчен кредит за тях, ще доведе до промяна в отношението на работодателите към системата и икономическото ѝ обезсмисляне. Въпреки че няма да има промяна в номиналната стойност на ваучерите, които служителят ще получи, работодателите ще отчитат, че са заплатили ДДС на държавата. Това схващане ще обезмисли данъчното облекчение за социалните разходи в размер до 60 лв. месечно, които в момента са данъчно признати, не се облагат с корпоративен данък, и ползват облекчения по отношение на задълженията за социални и здравни осигуровки. 3) Негативния ефект по отношение на държавата Предложеният от Министерството на Финансите подход, който не изключва ясно ваучерите за храна от дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ създава предпоставки за злоупотреби и загуби за		

	фиска. Не може да се изключи възможността недобросъвестни работодатели да ползват данъчния кредит по заплатената стойност на ваучерите за храна. Контролът на подобни практики не може да бъда автоматизиран и ще изисква допълнителен ресурс на Националната агенция за приходите. Не трябва да се пренебрегва и фактът, че по-голямата част от операторите на ваучери за храна предлагат и друг вид ваучери, т.нар. ваучери подарък. В партньорската мрежа от доставчици, в която могат да се използват ваучерите подарък, влизат и хотели и с ваучерите подарък може да се заплащат хотелски услуги, което означава, че ваучерите подарък трябва да бъдат класифицирани като многоцелеви ваучери. Същевременно ваучерите подарък се използват широко и в търговската мрежа от хранителни магазини, което ще породи различие в начина на тяхното отчитане от страна на доставчиците, и създава възможност за евентуална злоупотреба с отчитането на ДДС от страна на търговските обекти, изразяващо се във вид на неправомерно неначисление на ДДС върху стоки, закупени с ваучери подарък. 4) Негативни ефекти по отношение на операторите за ваучери за храна и сектора като цяло Ваучерите за храна са преди всичко инструмент за подобряване условията на труд и социалната среда чрез стимулиране на работниците и служителите. В последните години държавата положи		

	значителни усилия за оптимизиране на системата на ваучерите за храна, подобряване на правната рамка, и насърчаване на използването им от всички икономически сектори. В резултат, ваучерите за храна се утвърдиха като важен фактор за привличане и мотивиране на служители, за поддържане на корпоративна политика за социална отговорност, стимулиране на търговския оборот и подпомагане на икономиката като цяло. Опасяваме се, че предложената система за начисляване на данъка при ваучерите за храна с предложените промени в ЗКПО и ЗДДС ще доведе до сериозни икономически последствия и ще изложи на риск функционирането на целия сектор, а ефективно и на социалната политика на държавата в тази насока. Вярваме, че това противоречи на духа на Директива 2016/1065 и на намерението на законодателя в лицето на Европейската комисия и Министерство на финансите. На последно място, но не и по значение, бихме желали да обърнем внимание на обстоятелството, че системата на ваучери за храна в България, по начина по който тя е регламентирана, се администрира и функционира понастоящем, отговаря напълно на основните цели на Директива 2016/1065, посочени в параграф 2 от нейния преамбюл. Тези правила за администриране на системата и нейната прозрачност позволяват пълен контрол (и то дистанционен) от страна на органите по		

	приходите по отношение на цялата верига от участници - данъчно задължени лица и крайни потребители (от оператора, през работодателя, осигуреното лице - работник, до търговеца на дребно). Системите за социални ваучери предоставят на държавните институции решение за повишаване на прозрачността в конкретни сектори на икономиката, без да увеличават административната тежест. Използването на ваучери осигурява на държавните органи целесъобразност и проследяемост на разпределените средства и гарантира, че техните инвестиции имат очакваното въздействие върху поведението на бенефициентите. Предвид гореизложеното Асоциацията на операторите на ваучери за храна в България вярва, че ваучерите за храна трябва да бъдат третирани като многоцелеви или да бъдат изрично изключени от обхвата на дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ в настоящите промени в ЗКПО и ЗДДС.		
Боби Митков	По отношение на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, Преходни и заключителни разпоредби, в частта, касаеща начисляване на данък за моторните превозни средства, от изключително значение е, да се вземат под внимание следните няколко бележки и препоръки: 1. 80% от регистрираните към момента моторни превозни средства (МПС) с категория N1, не отговарят на истината да са товарни автомобили, т.е. да са пикапи		

	и/или да разполагат с каросерия, а същевременно собствениците им заплащат минимален годишен данък в размери м/у 30 и 50 лв., независимо от мощност, модел, година на производство. Държавата се ощетява с милиони левове, като това лесно може да бъде проверено и доказано. Допусната е нарочна възможност и практика за съзнателна данъчна злоупотреба, което налага задължителна пререгистрация на всички МПС, с оглед коректно начисляване на данъчните ставки. В случай че пререгистрация не бъде осъществена (дори и под формата на безплатен в страната модел за услугата), ползвателите на въпросните автомобили (в повечето случаи силно платежоспособни), ще продължат да използват колите и джиповете си, заплащайки нищожно нисък данък, за сметка на един честен човек напр., каращ по-стар на години автомобил, но регистрирал го съзнателно, с реалните параметри на двигател, година, к.с. и всички технически особености.	**Не се приема**	Не се предвижда пререгистрация на всички моторните превозни средства (МПС) във връзка с предложените промени в ЗМДТ. Необходимата информация за определяне на данъка по новия начин за МПС категория М1 и N1 се съдържа в данните от регистъра на пътните превозни средства или в подаваната декларация по чл. 54, ал. 4 от ЗМДТ. Единствено в случай че липсва информация за екологичната категория на която съответства МПС, следва да се подаде декларация и да се удостовери с документ съответствието на автомобила на определена екологична категория.
	2. Моторните превозни средства, които са с газови инсталации и това е изрично посочено в талона на автомобила, логично би следвало да заплащат много по-нисък данък или да ползват значително данъчно облекчение, независимо от годината на производство на автомобила, тъй като замърсяването от тяхна страна, е в пъти по-малко – говорим за 60% по-малко вредни емисии, отделяни в атмосферата, което със сигурност препокрива екологичните евро-норми, стандарти и	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.

	категории. (за сведение, автомобилите на метан, замърсяват в пъти повече, спрямо тези на газ – информацията и официалните анализите основно лесно могат да бъдат проверени, както и да се изиска допълнителна и подробна информация).		
	3. Необходимо е да бъде помислено и за собствениците на моторни превозни средства, с антикварна стойност, т.е ретро автомобили/мотоциклети. Безспорно е, че не покриват еко стандартите, но е факт и че същите не се използват ежедневно. По-скоро имат колекционерска стойност и показването им/предвижването им става за определени събития, в повечето случай няколко пъти годишно.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗМДТ.
„Българска телекомуникационна компания" ЕАД („БТК")	По ЗКПО: 1. Предлагаме да бъде създаден нов § 16а, както следва: В глава двадесет и осма се създава нова разпоредба - чл. 209а: „Данъчнозадълженото лице има право да внесе по данъчната си сметка суми за обезпечаване на евентуални публични задължения, които могат да възникнат. Внасянето на сумите се извършва по сметката за задължения за данъци и други задължения за централния бюджет, като лицето посочва в платежното нареждане, че сумата се предоставя като обезпечение за евентуални публични задължения. Внесените от данъчнозадълженото лице суми се прихващат от органите по приходите или публичния изпълнител от публични задължения на лицето и лихви върху тях. Сумите се възстановяват по искане на лицето по реда на чл. 129 и сл.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	от ДОПК, в случай, че лицето няма подлежащи на принудително изпълнение задължения."		
	2. Предлагаме в § 22, с който се предлагат изменения на § 1 от допълнителните разпоредби на ЗКПО да бъде създадена нова разпоредба, която да даде определение на понятието „подлежащи на принудително изпълнение публични задължения", както следва: В § 1 от ДР на ЗКПО се създава нова разпоредба т. 87: „Подлежащи на принудително изпълнение задължения за целите на прилагането на разпоредбите на чл. 208 и чл. 209, ал. 1, т. 2 от ЗКПО, са публичните задължения, подлежащи на принудително изпълнение по Дял Четвърти, Глава двадесет и пета на ДОПК, които не са платени от данъчнозадълженото лице: (а) В срока по чл. 127, ал. 1 от ДОПК - за задължения, установени в ревизионни актове съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК; (б) В срока за плащане на съответното задължение, предвиден в нормативен акт – за задължения, установени в декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски съгласно чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, с изключение на случаите по чл. 103, ал. 2 от ДОПК, чл. 106, ал. 1 и чл. 107 от ДОПК, както и случаите на подаване на коригиращи декларации или коригиране на грешки в публични задължения чрез	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	уведомление от лицето или по друг предвиден в нормативен акт начин; (в) В 14-дневен срок от връчването на акта за установяване но публичното задължение или от подаването на коригираща декларация, ако такава е предвидена в закон - в случаите по чл. 103, ал. 2 от ДОПК, чл. 106, ал. 1 и чл. 107 от ДОПК, както и в случаите на подаване на коригиращи декларации или коригиране на грешки в публични задължения чрез уведомление от лицето или по друг предвиден в нормативен акт начин; (г) В срока за доброволно изпълнение по чл. 221, ал. 1 от ДОПК - за всички останали задължения. Не са налице подлежащи на принудително изпълнение задължения в случаите, в които към датата на предоставяне на съответното данъчно облекчение по реда на чл.208 и чл.209, ал.1, т.2 от този закон данъчнозадълженото лице има недължимо платени или събрани суми за данъци и осигурителни вноски, превишаващи размера на задълженията, когато задълженията са били разсрочени или отсрочени, или изпълнението е било спряно по надлежния ред или задължението е било обезпечено в пълен размер по реда на ДОПК или по реда на чл. 209а от този закон".		
	3. Предлагаме в Преходните и заключителни разпоредби на закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративно подоходно облагане да бъде включена преходна разпоредба,	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	както следва: Нова разпоредба - § 24а от ПЗР на закон за изменение и допълнение на ЗКПО: „§ 24а. Разпоредбата на § 1, т. 87 от ЗКПО се прилага и за незавършените административни и съдебни производства за установяване на данъци и осигурителни вноски."		
Българска асоциация за лизинг	В Българска асоциация за лизинг (БАЛ) членуват 18 лизингови компании, чиито дял към 31.12.2017 г. е над 90 % от лизинговия пазар в България. Сред основните цели на БАЛ е подобряване на практиките, законовите норми и бизнес средата в България чрез диалог с компетентните органи. С настоящето на основание чл. 18а и чл. 26, ал.2 от Закона за нормативните актове, представяме на Вашето внимание предложение за допълнение по Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (проект), касаещо следното: В законопроекта се въвеждат нови правила за ограничаване на приспадането на лихвите (т.нар. регулиране на слабата капитализация) в изпълнение на изискванията на Директива 2016/1164. Детайлно разписаните нови правила въвеждат допълнителна административна тежест за засегнатите субекти, с оглед на което са предвидени и изключения, които не пречат за изпълнение на крайната цел на проекта - свиване на данъчната основа и прехвърлянето на печалби чрез прекомерни лихвени плащания в рамките на календарната година. Най- ефективното	**Не се приема**	Директива 2016/1164 на ЕС („Директивата“) представлява минимален стандарт, като всяка държава членка е свободна при въвеждането на разпоредбите ѝ в националното законодателство да разпише по-строги, но не и по-благоприятни правила за данъкоплатците. В тази връзка, доколкото предприятията с основен предмет на дейност предоставяне на финансов лизинг не попадат в определението за „финансово предприятие“ (съдържащо се в чл. 2, ал. 5 на Директивата), изключването им от обхвата на правилото за ограничаване на приспадането на лихвите би било в несъответствие с разпоредбите на Директивата.

	за малките и средните фирми, както и за малозначителни случаи изключение е по обективен критерий - предвиденият в § 43, ал.9 от проекта праг, под който правилата за регулиране на слабата капитализация не се прилагат. Допълнително е направено изключение и по субективен критерий за финансови предприятия с оглед спецификата на тяхната дейност - чл. 43, ал.11 от проекта, предвид че дейността на тези предприятия е свързана с управление на основно чужди парични потоци (а не стоки) и със съответните рискове при тази дейност да се реализират както печалби, така и загуби. Дефиницията за финансови предприятия е дадена в § 22, т.2 от Проекта, която създава нова т. 86 към §1 от ЗКПО, съобразно която финансови предприятия за целите на ЗКПО са кредитни институции, инвестиционни посредници, управляващи дружества, застрахователни и презастрахователни предприятия, пенсионни институции, централния депозитар и други изрично дефинирани специализирани финансови предприятия. Считаме, че предвид икономическата същност на лизинговата дейност дружествата, вписани в регистъра по чл. 3а от Закона за кредитните институции с предмет на дейност финансов лизинг също би следвало да бъдат признати за финансови предприятия за целите на данъчното облагане по ЗКПО, предвид следното: 1. Дейността по предоставяне на финансов лизинг от		

	икономическа гледна точка представлява целеви инвестиционен кредит, спомагащ за стимулиране на икономическата активност при по-малко формалности и облекчена процедура; 2. Финансирането на лизинговите компании почти изцяло се осъществява с банкови кредити или други финансови инструменти, по които лизингодателите заплащат лихви към своите кредитори, т.е. управлението на лихвения риск при лизинговите компании е изцяло в рамките на схемата получен заем - предоставен заем и баланс в условията на предлагането на кредити (обичайно на международните пазари] и продажбата на кредити на местния пазар, т.е. компаниите носят и своите регионални специфики и местен политически риск; 3. Така лизингодателите (подобно на кредитните институции] де факто продават финансов ресурс, като в тях е съсредоточен риска да управляват своите заемни средства и предоставените на клиентите финансирания. Някои лизингови компании управляват активи по договори за лизинг, съизмерими с управляваните от малки банки активи. 4. Възможни са пазарни ситуации, при които цената на привлечения нов финансов ресурс от лизинговата компания (било поради пазарна или политическа конюнктура,		

	било поради конкретни затруднения в бизнеса на компанията] да е по- висока от цената на вече отпуснатите на местни клиенти финансирания, като тази разлика не може да се трансферира към клиентите по съществуващи договори. Съобразно профила на ползваните и предоставените финансирания, както и на , възможностите на компанията да оцелее по време на подобна криза и подкрепата от собствениците й, тези разлики е възможно да съществуват за по- продължителен период от време, без да е налице декапитализация или изпадане в състояние на неплатежоспособност. Предвид че целта на регулирането на слабата капитализация - регулиране на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби чрез прекомерни лихвени плащания в рамките на една година, очевидно не следва да засяга дружествата, чиято основна дейност е съсредоточена във финансовия сектор (предвид че рисковете в него са специфични, а вкл. и предвид че финансовият резултат на тези дружества е доста по - прозрачен и лесен за проследяване и контрол], считаме че дружествата, вписани в регистъра по чл. За от Закона за кредитните институции с предмет на дейност финансов лизинг, следва да бъдат изключени априори от приложението на разпоредбите на чл. 43 от проекта.		

	На основание на изложеното предлагаме в дефиницията за финансови предприятия, съдържаща се §22, т.2 от проекта - относно §1, т. 86 от ЗКПО, да бъде включена нова буква със следното съдържание: „й) финансови институции, вписани в регистъра на БНБ по чл. 3а от Закона за кредитните институции, с основен предмет на дейност финансов лизинг."		
RIA	Посоченото в оценката на въздействието, в раздел „8.1. Административна тежест на ФЛ и ЮЛ“, по отношение на предлаганите промени в Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), че административната тежест би се намалила е подвеждащо и неправилно. С проекта на ЗИД на ЗЮЛНЦ се предлага и юридическите лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ) в частна полза да публикуват своите годишни финансови отчети в регистъра на ЮЛНЦ при Агенцията по вписванията. Според изготвената от Центъра за оценка на въздействието оценка на административната и регулаторната тежест върху ЮЛНЦ е следната: „Резултатът от регистърната реформа е увеличение на реалната ежегодна административна тежест за ЮЛНЦ в обществена полза, произтичаща от задължения за информиране по закон от 563 873 лева до 2017 г. на 905 006.70 лева от началото на 2018 г. или увеличение с 38%.” „Резултатът от регистърната реформа е увеличение на реалната ежегодна	**Не се приема**	С параграф §47 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративно подоходно облагане, с който се изменя Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) се предлага единствено изменение на срока за публикуване на годишни финансови отчети и годишни доклади за дейността. Целта е сроковете за подаване на посочените документи по Закона за счетоводството и по ЗЮЛНЦ да се уеднаквят. С изменението на ЗЮЛНЦ от 20.09.2016г. (ДВ, бр. 74 от 20.09.2016г.) се заличава Централния регистър към Министерство на правосъдието и се създава регистър на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенция по вписванията. В новосъздадения регистър на регистрация подлежат всички юридически лица с нестопанска цел (независимо, в чия полза е осъществяваната от тях дейност), както и техните актове, включително финансовите отчети (чл. 18, ал. 2, т. 4

	административна тежест за ЮЛНЦ в частна полза, произтичаща от задължения за информиране по закон от 534 317.5 лева до 2017 г. на 1 129 615 лева от началото на 2018 г. или увеличение с 53%.” А самата реформа в регистрацията на ЮЛНЦ, стартирала още през 2015 г. имаше една единствена водеща цел и тя беше: намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса. Мотивът за въвеждането на тази сериозна тежест в проекта на ЗИД на ЗЮЛНЦ звучи потресаващо липсващ: „В новия регистър годишните си отчети ще публикуват всички ЮЛНЦ, не са тези, регистрирани в обществена полза“. Защо – не е ясно?		от ЗЮЛНЦ).
Павлина Калчева, управляващ съдружник на „Хроника“ ООД	1. Липса на изменения в ЗКПО, свързани с прилагане на новия лизингов стандарт МСФО 16 Особено сме обезпокоени от липсата на изменения в ЗКПО, свързани с влизането в сила на новия лизингов стандарт от 01 януари 2019 г. МСФО 16 бе приет от Съвета по международни счетоводни стандарти през януари 2016 г. и бе одобрен за прилагане в ЕС с Регламент (ЕС) № 2017/1986 на Комисията от 31 октомври 2017 г. Липсата на изменения, свързани с влизането в сила на този стандарт, ще доведе до непризнаване на данъчни цели на разходи, които по предишния лизингов стандарт МСС 17 са били данъчни признати, до несигурност в данъчното третиране на лизинговите договори и до създаване на различни правни условия за	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	стопанска дейност, в противоречие на чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България, както и до съществено нарушение на принципа на правна сигурност, определен от Съда на Европейския съюз (СЕС). Новият лизингов стандарт МСФО 16 поставя сериозни предизвикателства и изисква незабавно цялостен и задълбочен преглед на подходящите варианти за изменение на ЗКПО, поради което всякакви предложения за изменения в данъчното законодателство трябва да бъдат подложени на обществено обсъждане. Нещо повече, дори при разработване на предложенията, Министерство на финансовите следва предварително да обсъди и да получи становищата на широк кръг специалисти и засегнати лица. Бихме искали да препоръчаме Министерство на финансите да отдели допълнителен административен капацитет, за да може измененията в международните стандарти и техния ефект върху ЗКПО да се анализират своевременно и да се правят навреме съответните изменения. Използваме възможността да припомним, че все още не са отразени в ЗКПО съществени изменения в международните стандарти, които водят до различно по време (в сравнение с националните стандарти) признаване на приходи и разходи, до непризнаване на определени разходи на лицата, прилагащи международните стандарти за разлика от лицата, които прилагат националните		

	стандарти (като например измененията в МСС 19, измененията в пар. 8 на МСС 16, новия стандарт за приходите МСФО 15 и новия стандарт за финансовите инструменти МСФО 9).		
	2. Необосновано нисък праг за прилагане на правилото за ограничаване на лихвените разходи, водещ до негативен ефект върху инвестициите С предложените изменения в ЗКПО се въвежда Директива 2016/1164 („Директивата“). Чл. 4 от Директивата дава право на държавите-членки да освободят от ограничаване на лихвените разходи такива до 3 млн. евро. В предложените текстове за изменение на ЗКПО, превишението на разходи по заеми над 500 0000 лв. подлежи на регулиране спрямо новото правило. Предложеният праг от 500 000 лв. представлява едва 8.5 % от допустимия в Директивата праг от 3 млн. евро. При среден лихвен процент на лихвените разходи от 5 % годишно, това означава, че разходите по заеми по направени инвестиции в размер само на 10 млн. лв. няма да подлежат на регулация по правилото. Всъщност обаче, Директивата допуска разходи по заеми по направени инвестиции до 117 млн. лв. да не подлежат на регулация (при същия лихвен процент). От изложените мотиви към проекта и от оценката на въздействието не става ясно защо България въвежда толкова голямо ограничение на инвестициите, не е	**Приема се**	

	представен икономически анализ за ефектите от този праг, няма обяснение защо само 8.5 % от позволение праг ще бъде приложен в страната**.** Считаме за необходимо да се преосмисли размера на ограничението и да се приложи прага по Директивата.		
	3. Необосновано включване на самостоятелните образувания в обхвата на лицата, чиито разходи по заеми се регулират Директива 2016/1164 допуска държавите-членки да изключат от правилото, ограничаващо разходите по заеми, самостоятелните образувания, т.е. такива данъкоплатци, които не са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и нямат свързано предприятие или място на стопанска дейност. Включването на тези предприятия води до значително разширяване на кръга на лицата, чиито разходи по заеми се ограничават за данъчни цели, в допълнение към изключително ниския праг, под който тези разходи не се регулират (500 000 лв.). Тези две ограничения ще доведат до допълнителен негативен ефект върху инвестициите в страната, до влошаване на сравнителните предимства на страната да привлича нови инвестиции и до ограничаване на икономическата активност. Считаме, че измененията ЗКПО трябва да освободят от прилагане на правилото за ограничаване на разходите по заеми самостоятелните образувания съгласно чл.	**Не се приема**	Изключването на самостоятелните образувания от обхвата на лицата, чиито разходи се регулират, ще създаде неравнопоставеност в данъчното третиране на лицата, а трудността при дефиниране на понятието „самостоятелно образование“ ще направи прилагането на мярката проблематично.

	4, ал. 3, буква „б“ от Директивата.		
	4. Намаляване на административната тежест чрез отмяна на разпоредбите, изискващи издаване на протоколи в случаите на вътреобщностни придобивания и на получени услуги с място на изпълнение на територията на страната. Подкрепяме изцяло предложението за отмяна на разпоредбите в ЗДДС, изискващи издаването на протоколи за самоначисляване на ДДС в случаите на вътреобщностни придобивания и получени услуги с място на изпълнение на територията на страната, когато получателят е данъчнозадължено лице и искаме да насърчим Министерство на финансите да предлага и други подходящи изменения за намаляване на административната тежест в данъчното законодателство.		
Българска петролна и газова асоциация	1. Предложение в ЗАДС: В чл. 3, се създава ал. 4, които разпореждат поемането на солидарна отговорност от лицензирания складодържател и други трети лица с крайния потребител при неправомерни действия от страна на последния при освобождаване или възстановяване на акциз. „(4) В случаите на чл. 20, ал. 2, т. 23 солидарно отговорни за заплащането на акциза са: 1. при освобождаване от заплащане на акциз: а) лицето, което не е изпълнило условие по отношение на крайното	**Не се приема**	Хипотезите на солидарна отговорност са налични и действащи в разпоредбите на чл. 3, ал. 3 от ЗАДС. Въвеждането на конкретни хипотези със съответните лица за солидарна отговорност ще създаде правна сигурност и ще бъде спазен принципа на последователност и предвидимост, спрямо ангажирането на съответните субекти на публични задължения. По отношение на солидарна отговорност за публични задължения следва да се има предвид, че това правоотношението се разглежда като сложно образувание с определен

	предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и б) лицензираният складодържател, освободил енергийните продукти за потребление, доставени на лицето по буква „а". 2. при възстановяване на акциз: а) лицето, коетоне е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и б) лицето, на което е възстановен акцизът за енергийните продукти, доставени на лицето по буква „а"." Предложение на БПГА: Да не се приема. Мотиви: Вменява се отговорност на трети лица (включително лицензирани складодържатели) за действия на трети лица, върху които те не могат нито да влияят, нито да предвидят. Нарушен е основен принцип на правото: без вина не се носи отговорност. Освен това акцизът се дължи обратно в държавния бюджет при положение, че лицето „не е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение". Касае се не за потребление, различно от установеното от закона (например не за отопление, а за моторно гориво), а за неизпълнение на „условие“ (например неправилно съставен документ).		вътрешен строеж, тъй като спецификата на финансовите правни отношения се изразява в това, че те се структурират по вертикала, а именно като отношения на власт и подчинение. Финансовите правни отношения възникват между държавата в лицето на нейните компетентни органи от една страна, и физическите, юридическите лица и организациите, от друга страна. Държавата е в качеството си на властимащ, активен субект, който е носител на материалното право да получи определена парична сума, която пасивните субекти трябва да заплатят, т.е. налице е публично вземане за акциз. Финансово-правните отношения се характеризират с двустранната си субектна организация, т.е. винаги имат две страни, но на всяка една от страните може да се позиционират един или повече правни субекти. На практика възможни са и тристранни финансови правни отношения, както и такива, при които е налице възможността на една от страните и по-специално на страната на финансовия длъжник да се конституират повече от един правен субект, т. е. налице е усложнение в субектния състав на пасивната страна във финансовото правно отношение, което се проявява и в при отговорност на няколко задължени лица за едно финансово задължение, включително и при случаите на солидарна

			отговорност. Солидарната отговорност на длъжниците е напълно относима и съчетаема със спецификите на финансовия дълг. Няколко правни субекта могат да бъдат солидарно задължени, защото спрямо всички тях е налице общ юридически факт, т.е. общо основание за възникване на финансовото задължение, включително и когато солидарността произтича от съответната разпоредба на закона. Смисълът на солидарността като правен институт, в конкретиката на предложението за създаване на ал. 4 в чл. 3 от ЗАДС е да остави без значение кредитора за разпределението на дълга между солидарните длъжници, тъй като не следва да се допуска потребление на акцизни стоки без заплащането на акциз, в случаите когато такъв се дължи. Също така, следва да се вземе предвид, че са налице редица решения на Съда на Европейския съюз свързани с тълкуване на разпоредбите на европейското законодателство относно освобождаването от акциз, касаещи доставяне на енергийни продукти свързани с въздухоплаване или корабоплаване (Решения на Съда ЕС, Дело С-79/2010, Дело С-250/2010, Дело С-505/2010), като с предложеното допълнение на чл. 3 от ЗАДС, ще се създаде правна хипотеза регулираща обществените отношения

			с недопускането на потребление на акцизни стоки без заплащането на акциз, в случаите когато такъв се дължи.
	2. Предложение в ЗАДС: В чл. 24, ал. 2, т. 6 се премахва освобождаването на енергийни продукти, които са произведени в същия данъчен склад и се използват при производството на други енергийни продукти, предназначени за цели различни от моторно гориво и гориво за отопление: „в ал. 2, т. 6 накрая се добавя „с изключение на енергийните продукти, които са произведени в същия данъчен склад и се използват при производството на други енергийни продукти, предназначени за цели различни от моторно гориво и гориво за отопление"." Предложение на БПГА: Да не се приема. Мотиви: Енергийните продукти, използвани за цели различни от моторно гориво или гориво за отопление, са освободени от облагане с акциз. С предлаганата промяна компонентите ще се облагат с акциз, а крайният продукт - не. На практика се премахва освобождаването от акциз на енергийните продукти, които не се използват за моторно гориво или гориво за отопление. Липсва и ред, по който да се установява предназначението на произвежданите крайни продукти.	**Не се приема**	Предложението за законодателно изменение е във връзка с наличие на съдебна практика, като целта на промяната е да се приведе националното законодателство с Решение на СЕС от 6 юни 2018 г. по дело С-49/17, относно тълкуването на чл. 21, параграф 3 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията. В Решението изрично се посочва, че потреблението на енергийни продукти в рамките на предприятие, което ги е произвело за целите на производството на други енергийни продукти, не попада в обхвата на изключението относно възникване на данъчно задължение, предвидено в цитираната разпоредба от директивата, когато в положение като разглежданото в главното производство енергийните продукти, произведени в резултат на основната дейност на такова предприятие, са използвани по друг начин, освен като моторно гориво или гориво за отопление.
	3. Предложение в ЗАДС: За всички лицензионни и регистрационни режими се създава изискване акционерите	**Не се приема**	На лице е определение за „мажоритарен съдружник или акционер“ в чл. 4, т. 59 от ЗАДС, а

	на дружествата, които често пъти са чуждестранни граждани и могат да бъдат хиляди на брой, да декларират, че не са били акционери в дружества, които имат данъчни задължения. Пример: Създава се т. 22 в чл. 48, ал. 2 от ЗАДС с текст „декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 47, ал. 3." Предложение на БПГА: Да не се приема. Мотиви: Редица компании търгуват акциите си на публичния пазар и акционерите им се менят постоянно. На практика е невъзможно тези лица да предоставят подобни декларации.		именно, че това е „лице, което притежава повече от 33 на сто от дяловете съответно от акциите на дружеството, т.е. не се касае за много лица, които следва да подадат декларация, а само тези които притежават повече от 33 на сто от дяловете или акциите.
	4. Предложение за законодателна промяна на БПГА: Да се измени чл. 33, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) както следва: „за тежки горива с кодове по КН от 2710 19 61 до 2710 19 69, други тежки масла, различни от смазочните, включени в код по КН 2710 19 99 и за енергийни продукти с кодове по КН 2706, 2707 91, 2707 99 11, 2707 99 19, 2707 99 99, 2710 91 и 2710 99 - 646 лв. за 1000 литра;" Мотиви: Аналогична мярка бе предприета през 2016 г. и акцизната ставка за газьола за отопление беше приравнена към ставката	**Не се приема**	Предложението се отнася до увеличаване размера на данъчна ставка, поради което подлежи на по-задълбочен анализ, както и подлагане на обществено обсъждане. На този етап предложението не би могло да се приеме.

	за дизеловото моторно гориво. Въпреки популистките изказвания за негативен социален ефект от тази мярка, такъв не беше констатиран. Министерство на финансите отбеляза единствено положителен ефект върху фиска в следствие на увеличените постъпления от освободени за потребление моторни дизелови горива. Резултатът от приемане на горното предложение ще бъде аналогичен. Пример за злоупотреба с тежко гориво е посочен по-долу: Фактическа обстановка: Акцизната ставка за тежките горива за отопление е 400 лв. за 1000 килограма (чл. 33, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)). Ставката за дизеловото моторно гориво е 646 лв. за 1000 литра. Изискванията за качество към двата продукта са определени в Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (Наредбата). Съгласно чл. 6, т. 9 от Наредбата тежките горива отговарят на изискванията за качество съгласно определението по §1, т.7 от допълнителната разпоредба* и на техническите спецификации на производителите. За разлика от това, изискванията към дизеловото гориво са точно определени в Приложение 2 към Наредбата и производителите нямат свободата да ги променят. Метод за злоупотреба: Масово се разпространяват тежки горива с фирмено-техническа спецификация, в		

	която са разширени референтните стойности на част от показателите в спецификацията за дизеловото гориво. По този начин на пазара се разпространява моторно дизелово гориво без биокомпонент, за което неправомерно се издават документи за тежко гориво за отопление. Така се избягва заплащане на данъци в размер на: - Акциз - 310 лв./1000 литра (разликата в акцизните ставки приравнена в литри) - ДДС -59 лв./1000 литра - Общо - 369 лв./1000 литра *§ 1, т. 7 ("Тежко гориво" е течно гориво, получено от нефт, различно от дефинираните в т. 2, 3 и 4, включено в тарифни номера 2710 19 62 и 2710 19 64 по Комбинираната номенклатура на ЕС, което поради границите си на дестилация попада в категорията на тежките масла, предназначени за използване като гориво в стационарни инсталации, и от което по-малко от 65 % обемни (включително загубите) дестилират при 250 °C по БДС EN ISO 3405(аналогичен на ASTM D 86). Ако дестилацията не може да бъде проведена по БДС EN ISO 3405 (аналогичен на ASTM D 86)		
Адвокатско сдружение Ърнст и Янг	1. Настояща нормативна уредба относно задължението за издаване на касова бележка, закрепено в ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него	**Не се приема**	Задължението за издаване на фискален/системен бон при извършване на продажби, по които се плаща с банкова кредитна или дебитна карта, е уредено в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС. Цитираните изключения в чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. са приложими, когато плащането се

	доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ. В ал. 3 е установено, че фискалният и системният бон са хартиени документи, регистриращи продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или е други заместващи парите платежни средства. Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки се определят с Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. В чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. са изброени случаите, в които не е налице задължение за документиране на продажбите чрез касови бележки, издадени от фискално устройство: „когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. “ По силата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-		извършва по „банков път“. При тези начини на плащане е ясно основанието за плащане, т.е. продажбата на конкретни стоки/услуги е обвързано със заплащането.

	18 от 13.12.2006 г. не се издава касова бележка, когато плащането се извършва по банков път - чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод. От друга страна, въпреки че при плащане с дебитна или кредитна карта се осигурява идентична отчетност и възможност за проследяване на плащането, текстът на Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. не предвижда изключение за този вид плащания от задължението за издаване на фискална касова бележка.		
	2. Практика на НАП по настоящата уредба Към настоящия момент по отношение на продажбите, извършени чрез електронен магазин, цитираните разпоредби се прилагат различно по отношение на електронни магазини, оперирани от дружества, установени в България и от електронни магазини, оперирани от дружества, които не са установени в страната. В този смисъл представяме резюме на практиката на НАП по идентични казуси, която установява различно третиране на база установеност на адресата.	**Не се приема**	Доколкото териториалният принцип на действие на нормативните актове предвижда, че те действат на цялата територия на страната, т.е. в рамките на държавните й граници, изискванията на Наредба № Н-18 и в частност, въвеждащите задължение за издаване на фискална касова бележка, не са относими към чуждестранни лица, които извършват продажби чрез електронен магазин от други държави, поради което за тези лица не е налице задължение за регистриране и отчитане на извършените от тях продажби съгласно реда, предвиден с наредбата. Българската държава е въвела изискване за регистриране и отчитане на продажбите чрез фискални устройства още през 1993 г. По своята същност тези устройства са разработени на един и същ принцип, в основата на който е дълготрайното съхранение на данни за реализираните обороти с възможност за бързо и лесно

			разчитане за целите на данъчното облагане. Съответно разпоредбите на ЗДДС и Наредба № Н-18/2006 г. определят кръга от задължени лица, за които разпоредбите са относими. Право на съответната държава е да въвежда изисквания, извън регламентираните от европейското законодателство, към лицата, които извършват търговска дейност на нейната територия (било то чрез конвенционален или електронен магазин). Съответно чуждестранни лица, които извършват продажби чрез електронен магазин и доставят стоки или услуги на български лица, следва да спазват реда за документиране и отчитане на продажбите, наложени от съответната чужда държава.
	2.1 Писмено запитване от чуждестранно юридическо лице до Изпълнителния директор на НАП. Чуждестранно юридическо лице, установено в Испания, е изпратило писмено запитване до Изпълнителния директор на НАП с подробно описание на дейността си - извършване на електронни продажби с доставка на стоки до клиенти в България, плащанията по които се осъществяват онлайн с кредитна или дебитна карта. Дружеството няма търговски обект на територията на страната. В писмото е зададен въпрос, дали при такава фактическа обстановка дружеството е задължено на основание чл. 118 ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. да издава касови бележки.		

	В отговор на запитването НАП издава становище, че доколкото дружеството няма да извършва продажби от търговски обект/и по смисъла на §1, т.41 ЗДДС, а единствено чрез онлайн платформа в интернет, директно от Испания до България, то не би възникнало задължение за регистриране и отчитане на извършените продажби чрез фискално устройство. В случай че дружеството обаче разполага с търговски обект/и на територията на страната, продажбите на стоки, платени с кредитна или дебитна карта, попадат в обхвата на чл. 118, ал. 3 ЗДДС и същите следва да бъдат регистрирани и отчитани чрез издаване на фискален бон. 2.2. Писмено запитване от българско юридическо лице до Изпълнителния директор на НАП Българско юридическо лице изпраща писмено запитване до НАП, съдържащо същите въпроси, но при една разлика във фактическа обстановка: дружеството притежава търговски обекти на територията на България и също обмисля да започне електронна търговия с доставка на стоки до клиенти в България, плащанията по които се осъществяват онлайн с кредитна или дебитна карта. Идентично на предходния случай, след като клиентът направи поръчка и плащането бъде одобрено, стоките биват експедирани от склад, който се намира в Испания директно към адреса в България, посочен от клиента. В отговор на запитването, НАП издава		

	становище, че в този случай юридическото лице е задължено да издава касови бележки при продажби, платени с кредитна или дебитна карта. В допълнение, в становището се разяснява, че „не е налице правно основание предвиденият в ЗДДС ред за издаване на електронна фактура да бъде приложен спрямо фискалния бон\ както и че случаят попада в обхвата на понятието „разносна търговия“ и фискалният бон трябва да придружава стоката, която се изпраща.		
	3. Незаконосъобразност на практиката по настоящата уредба и необходимост от промяна и приемане на предложенията в ЗИД ЗКПО Въз основа на гореизложената практика по приложението на настоящата уредба на материята, считаме, че са налице следните проблеми в действащия закон: 3.1. Наличие на обратна дискриминация Принципите за равнопоставеност и забрана за дискриминация са уредени както на национално ниво - в Конституцията на Република България (чл. 6), така и на ниво ЕС и международно законодателство - Европейската конвенция за защита правата на човека (чл. 14 и Протокол 12). В България принципът за равенство и забрана за дискриминация се разбира като еднакво прилагане на закона спрямо лицата. В контекста на правото на ЕС, както е тълкувано в практиката на СЕС, принципът за равнопоставеност и защита срещу дискриминация се разбира като забрана сравними ситуации да се третират	**Не се приема**	Аргументите са изложени в т. 2

	по различен начин, както и различни случаи да се третират по един и същи начин, освен ако за това няма обективна причина. Настоящата уредба относно изискването за издаване на касови бележки за електронни продажби, платени чрез дебитна или кредитна карта противоречи на горепосочените принципи. Нарушението се изразява в това, че търговци, които имат търговски обект на територията на България са поставени в неравностойно положение спрямо търговците, които нямат, тъй като при онлайн продажби първите имат допълнително задължение за издаване на касови бележки, докато последните не са задължени. По съществото си това представлява обратна дискриминация. Практика на СЕС по отношение на забрана на обратната дискриминация е еднозначна, като в този смисъл са Решение по дело C-34/09 („Ruiz Zambrano“), Решение по дело C-148/02 („Garcia Avello“), Решение по дело C- 110/05 („Commission v Italy“). 3.2. Настоящата уредба противоречи на принципа за съразмерност на мярката с преследваната цел и е в противоречие с целта на закона. Същевременно, изискването за издаване на касова бележка при плащания с дебитна/кредитна карта нарушава принципите за съразмерност на мярката с преследваната цел. Този принцип е уреден в Административнопроцесуалния кодекс („АПК“) и правото на ЕС. На ниво ЕС принципът за съразмерност е уреден в чл.		

	5, ал. 3 от Договора за ЕС и Протокол № 30 за приложение на принципите за субсидиарност и съразмерност към него и в практиката на СЕС - решение по дело С-11/70 („Internationale Handelsgesellschaft“). СЕС приема по-конкретна дефиниция на принципа с решението по дело С-66/82 („Fromancais“), с което е прието, че: “За да установи дали една разпоредба е съобразена с принципа на съразмерност е необходимо, на първо място, да се установи, дали средствата, които тя използва за постигане на целта, съответстват на значимостта на целта, и на второ място - дали те са необходими за нейното постигане“. Принципът за съразмерност (пропорционалност) изисква предприетата мярка (в случая издаване на касова бележка при онлайн плащане с кредитна или дебитна карта) да бъде подходяща за целта (отчетност и проследимост за целите на събиране на бюджетни приходи), в чието изпълнение тя се предприема. В случая, тази мярка е изцяло неподходяща за преследваната цел. При онлайн плащане с кредитна или дебитна карта се извършва последователност от операции, които гарантират нужната отчетност и прозрачност на плащането. Купувачите, желаещи да извършат покупка на стоки от търговеца, му предоставят данни за своята банкова карта. Търговецът проверява валидността на картата, изпращайки информацията от нея към своята банка. Тази информация се препраща по финансовата мрежа към		

	банката на купувача - тя я проверява и връща потвърждение на банката на търговеца. След извършване на транзакцията данните за задължаването на банковата сметка на купувача и заверяването на банковата сметка на търговеца се регистрират и съхраняват от съответната финансова институция. Органите по приходите могат да проверят извършените продажби и плащанията по тях по идентичен начин с този, по който се установяват плащанията, извършени „чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги“ . Съгласно чл. 3, ал. 1 Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. при плащане по гореизброените начини не се издава касова бележка.		
	4. По отношение на предложената промяна в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС С оглед на гореизложения анализ на настоящата уредба на материята, сме на мнение, че предложената промяна в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС, съгласно която в случаите на продажби на стоки или услуги чрез електронен магазин фискалният или системният бон, регистриращ продажбата, може да се генерира автоматично без да се издава хартиен документ, е правилна	**Не се приема**	Описаните за предприемане стъпки ще са обект на обсъждане и регламентиране в подзаконовия нормативен акт, за който с проекта на ЗИД на ЗКПО е предвиден 6-месечен срок за привеждане в съответствие.

	стъпка в посока на съобразяване на българския закон с Конституцията на Република България и с европейското законодателство. Важно е обаче предложената промяна да се прилага еднакво спрямо всички, както спрямо лица, установени на територията на страна и опериращи търговски обекти в страната, така и спрямо лица, които са установени в чужбина. Съгласно принципа на равнопоставеност и забрана за дискриминация, е от изключително голямо значение предложената промяна да се прилага законосъобразно. В този смисъл, ние, в качеството си на представители на голяма част от ритейл бизнеса в България, сме на мнение, че освен отпадането на задължението за издаване на касова бележка на хартиен носител, следва да се предприемат и други стъпки в тази посока. На първо място, ЗИДЗКПО предвижда, че в 6-месечен срок от влизането на промените в сила, министърът на финансите следва да приведе Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. в съответствие със ЗДДС. Считаме, че при обсъждането на промените в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. следва да се предвидят всички възможни ситуации и предизвикателства, които могат да възникнат при приложението на закона на практика. В това число следва да се предвидят конкретни текстове, уреждащи документирането на връщане на стоки, закупени чрез електронен магазин, замяната на стоки и правилата относно отчетността на оборотите на електронния		

	магазин. На следващо място, доколкото новите правила предвиждат електронно генериране на касов или системен бон, това означава, че следва да се създаде и имплементира на практика нов софтуер, чрез който това да се осъществява на практика. Следва да си има предвид, че създаването на подобен софтуер е изключително бавен процес, особено за дружества, които използват чуждестранен софтуер за отчитане на продажбите. С оглед на това, предлагаме в проекта на Наредбата да бъдат предвидени достатъчно дълги срокове за имплементиране на нови отчетни системи и привеждането им в съответствие с действащото законодателство. Не на последно място, бихме искали да обърнем внимание, че много от дружествата, опериращи електронни магазини, използват складове, които се намират извън територията на страната. В тази връзка следва да се съобразят потенциалните изисквания за наличие на фискално устройство и неговата онлайн връзка с НАП, доколкото понастоящем СИМ картите за фискални устройства не могат да работят в режим на роуминг. В противен случай, предвидената промяна в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС ще се явява на практика неприложима в повечето случаи, доколкото към настоящия момент не съществува възможност за опериране на фискални устройства в чужбина.		
	5. В допълнение на предложението и като алтернативен подход за преодоляване	**Не се приема**	Предложението да отпадне изцяло задължението за издаване на касова

	на проблемите в настоящата уредба Считаме, че законосъобразен подход би бил да отпадне изцяло задължението за издаване на касова бележка при продажба на стоки или услуги, извършена чрез електронен магазин, при която плащането е извършено с дебитна или кредитна карта. Доводите ни за това са следните. Целта на закона по отношение на издаването на касов или системен бон е проследяемост на оборотите на кешови разплащания, намаляване на сивата икономика и правилно и надлежно отчитане на продажбите в търговски обекти. Както е видно от систематичното тълкуване на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС с чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. (настояща редакция), задължение за издаване на касова бележка не съществува по отношение на плащания, извършени чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга, или чрез пощенски паричен превод. В този смисъл, плащането с дебитна или кредитна карта би следвало също да попадне в тази категория, доколкото то представлява на практика банков превод и позволява пълна проследимост на разплащанията и отчетност на генерирания оборот. Съгласно чл. 4, ал. 3 от Закона за платежните услуги и платежните системи изпълнението на платежни операции чрез платежни карти е платежна услуга, която е еквивалентна на кредитните преводи и директните дебити. Съгласно чл. 24, ал. 3		бележка при продажби на стоки или услуги, извършени чрез електронен магазин, при която плащането е извършено с дебитна или кредитна карта, не се приема. Мотивите за това са следните: При плащане, извършено чрез дебитна или кредитна карта, издаваната разписка от ПОС терминала показва единствено, че е извършена транзакция (превод) на определена сума от една сметка към друга сметка и не е обвързана с конкретната продажба/доставка на стоки или услуги, т.е. не може да се индивидуализира плащането с конкретната доставка. Освен това за лицата остава задължение за документиране на извършваните продажби/плащания, когато същите не са отчетени чрез фискален/системен бон, т.е. необходимо е да се издаде документ, съдържащ реквизитите, изискуеми от ЗСч.

	от същия закон доставчиците на платежни услуги съхраняват най-малко 5 години цялата счетоводна и друга информация и документация относно предоставените от тях платежни услуги. Съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредба № 3 на БНБ за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти платежната карта е вид персонализиран платежен инструмент, който се използва многократно за идентификация на оправомощения ползвател на платежни услуги и за отдалечен достъп до платежна сметка и с който могат да се извършват операции по плащане на стоки и услуги чрез физически или виртуални терминални устройства ПОС. Следователно приравняването на плащанията с платежна (дебитна или кредитна) карта на плащанията в брой за данъчни цели (чл. 118 ЗДДС и Наредба Н-18) е и в противоречие със специалното законодателството в областта на платежните услуги. В подкрепа на предложението ни е и практиката в редица държави-членки на ЕС, чието законодателство не предвижда задължение за издаване на касова бележка при продажби, извършени чрез електронен магазин, при които плащането е извършено с дебитна или кредитна карта. Сред тези държави са например Австрия, Литва, Чехия, Италия и Великобритания. Съгласно законодателството на посочените държави-членки, задължението за издаване на касова бележка при		

	плащане с дебитна или кредитна карта е непропорционално на преследваната от закона цел, с оглед на което подобно задължение не съществува. Това е така, защото плащанията с дебитни и кредитни карти са лесно проследими и издаването на касова бележка не е необходимо. Считаме, че примерът на тези държави следва да бъде последван с цел съобразяване на българското законодателство с първичното и вторичното право на ЕС.		
Българска петролна и газова асоциация	Обръщам се към Вас във връзка с поставения на обществено обсъждане Закон за корпоративното подоходно облагане, с който се правят промени в различни нормативни актове, свързани с данъчното законодателство. Отново бих искал да насоча Вашето внимание към направеното предложение от Българска петролна и газова асоциация (БПГА), през месец юли т.г., за промяна в акцизната ставка за тежките горива за отопление. Основен мотив за това предложение е масовата практика на злоупотреби от определени икономически оператори, които водят до укриване на данъчни задължения и по-ниски приходи в държавния бюджет. В този смисъл като приложение на настоящето писмо ще откриете позицията на Сдружението по поставения въпрос от месец юли, както и допълнителни предложения за конкретни текстове, които бяха изпратени до Вас по същото време.	**Не се приема**	Предложението се отнася до увеличаване размера на данъчна ставка, поради което подлежи на по-задълбочен анализ, както и подлагане на обществено обсъждане. На този етап предложението не би могло да се приеме.
Омбудсман на Република България	С публикувания на 30.08.2018 г. на сайта на Министерство на финансите и предложен за обсъждане Проект на Закон	**Не се приема**	Не се предвижда подаване на коригираща декларация за единственото основно жилище, а за

	за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане са направени и предложения за промени в ЗМДТ. С тях се предвиждат промени относно: 1/ Ползването на облекчения при определянето на данъка върху недвижимите имоти за основно жилище: Предложените промени предвиждат създаване на нова ал. 3 към чл. 25 от ЗМДТ, със следния текст: „В случай че е установено декларираме на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата.“ С оглед коректното декларираме на данни за недвижимия имот, в т.ч. и дали той е основно жилище, за което гражданите ползват данъчно облекчение в размер на 50 на сто, а ако е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100% - със 75 на сто, е допустимо въвеждането на такава мярка. Следва обаче, да се предвиди, че при подаване на коригираща декларация тази мярка отпада и за основното жилище да се ползва облекчение. 2/ Облагането с данък на превозните средства Първо: Уеднаквява се подходът при определянето на данъка за леките автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса/тдмм/ до 3,5 т. В сега действащия ЗМДТ той е различен, като:		останалите, които не са основни, но са декларирани от данъчно задължените лица като основни, за да се ползва облекчение. Целта на предложеното допълнение в чл. 25 от ЗМДТ е прекратяване на злоупотребите с данъчното облекчение за основно жилище, а именно данъкът да се заплаща с 50 на сто намаление. Посочените други коментари нямат характер на конкретни законодателни предложения.

	- за леките автомобили - размерът на данъка се определя от общинския съвет с наредба съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство (чл. 55, ал. 1), като в Закона са посочени параметрите им; - за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса общинският съвет определя с наредба данъка в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнат тон товароносимост (чл. 55, ал. 6). За предлаганата промяна се посочват следните аргументи: - леките автомобили и товарните с максимална маса до 3,5 т попадат в една категория при определяне размера на винетната такса/според чл. 10а, ал. 7, т. 3 от Закона за пътищата/; - по данни на МВР, от регистрираните модели товарни автомобили над 2000 имат съответен аналог, регистриран и облаган като лек автомобил; - според действащия ЗМДТ собствениците на товарни автомобили с тдмм от 3,5т. /катетория N1 - с която се ползва данъчно облекчение/плащат в пъти по-нисък данък. От друга страна, едни и същи модели автомобили се регистрират с категория N1 и M1, като само в първия случай се ползва данъчно облекчение. Целта е да се премахне неравнопоставеност между собствениците и да не се стига до загуба за общинските бюджети.		

Второ: Формулата за определяне на данъка за леките автомобили и товарните до 5,5 т включва два компонента:
1/ имуществен/ИмК/ - и сега участва при определянето на данъка на леките автомобили - отчита мощността и годината на автомобила
В зависимост от мощността леките автомобили и сега са разделени в няколко групи (5), като в ЗМДТ са определени възможните граници на размера на данъка за 1 kW, а именно:
Групи леки автомобили според мощността и размер на дължим данък:

Според сега действащия ЗМДТ (чл. 55, ал. 1)	Според предложените промени
до 37 kW вкл. - от 0,34 до 1,02 лв. за 1 kW;	
над 37 kW до 55 kW вкл. - от 0,40 до 1,20 лв.	до 55 kW вкл. - от 0,34 до 1,20 лв.
над 55 kW до 74 kW вкл. - от 0,54 до 1,62 лв.	над 55 kW до 74 kW вкл. - от 0,54 до 1,62 лв.
над 74 kW до 110 kW вкл. - от 1,10 до 3,30 лв.	над 74 kW до 110 kW вкл. - от 1,10 до 3,30 лв.
над 110 kW - от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW	над 110 kW до 150 kW вкл. - от 1,23 до 3,69 лв.
	над 150 kW до 245 kW вкл. - от 1,60 до 4,80 лв.
	над 245 kW - от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW

Промените относно групите леки автомобили според мощността и размер на дължимия данък за 1 kW са:
- досегашните първи две групи (до 37 kW вкл. и над 37 kW до 55 kW вкл.) се обединяват в една, без да се посочва аргумент за това;
- най-мощните коли над 110 kW се разделят в три групи, като чувствително се повишава горната граница на дължимия за 1 kW данък за автомобилите с мощност над 150 kW - сега максимумът е 3,69 лв., като се предлага да стане съответно 4,80 лв. и 6,30 лв. за двете нови групи.

Предвиждани промени в коефициента за възраст на автомобилите:

Според сега действащия ЗМДТ (чл. 55, ал. 1)	Според предложените промени
над 14 години - 1	над 20 г. - 1,1
	над 15 до 20 г. - 1
над 5 до 14 г. - 1,5	над 10 до 15 г. - 1,3
	над 5 до 10 г. - 1,5
до 5 г. - 2,8	до 5 г. - 2,3

Промените относно коефициента за възраст на автомобилите са:
- досегашните 3 групи стават 5;
- леко се повишава (от 1 на 1.1) коефициентът за най-старите автомобили - над 20 г., което ще доведе до повишаване на този компонент от данъка за тях с 1,1 пъти. Тази промяна е аргументирана с

желанието за извеждането на най-старите и неекологични автомобили от употреба;
- за автомобилите от 10 до 15 г. коефициентът се намалява от 1,5 на 1,3, което ще доведе до намаляване на този компонент от данъка;
- намалява се от 2,8 на 2,5 коефициентът за автомобилите до 5 г., което също ще доведе до намаляване на този компонент от данъка за тях.

2/ екологичен/ЕК/

Залегналият досега в ЗМДТ подход е след определянето на размера на данъка определени групи да ползват данъчно облекчение, конкретно регламентирано в чл. 59 на ЗМДТ. За ползването на това облекчение обаче, в закона е поставено условие - превозното' средство да е с мощност на двигателя до 74 kW включително. Т.е., принципът е данъчно облекчение да ползват по-малко мощните превозни средства, докато собствениците на тези с мощност над 74 kW следва да заплащат данък в пълен размер.

С въвеждането на ЕК, по който следва да се умножи определения ИмК, ще настъпят следните промени в данъка:

Данъчни облекчения според ЗМДТ, чл. 59 за превозни средства с мощност на двигателя до 74 kW включително	ЕК според предложените промени за превозни средства независимо от мощността на двигателя

	без екологична категория - не ползват намаление на данъка	от 1,3 до 1,4		
	без екологична категория, но снабдени с катализатор - намаление от 20% до 40% по решение на ОС	от 1,3 до 1,4		
	Евро 1 - не ползват намаление	от 1,2 до 1,3		
	Евро 2 - не ползват намаление	от 1,1 до 1,2		
	Евро 3 - намаление от 50%	от 1 до 1,1		
	Евро 4 - намаление от 50%	от 0,8 до 1		
	Евро 5 - намаление от 60%	от 0,6 до 0,8		
	Евро 6 - намаление от 60%	от 0,4 до 0,6		
	за товарните автомобили до 3,5 т			
	Евро 3 - намаление от 40%	от 1 до 1,1		
	Евро 4 - намаление от 40%	от 0,8 до 1		
	Евро 5 - намаление от 50%	от 0,6 до 0,8		

	Евро 6 и EEV - намаление от 50% — от 0,4 до 0,6 С оглед на представеното: - отпада изискването данъчно облекчение да ползват само превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително; - данъчно облекчение ще ползват всички автомобили, в т.ч. и най-мощните, в зависимост от тяхната екологична категория. Това не съответства на обявената цел чрез механизма на данъчното облагане на превозните средства да се стимулира ползването на по-екологични автомобили; - отпадат отстъпките за превозни средства до 74 kW, снабдени с катализатор, които към момента варират от 20 до 40% в зависимост от решението на общинския съвет. Нещо повече, техният данък ще се увеличи между 1,3 и 1,4 пъти. Аргументът, с който това облекчение се предлага да отпадне е невъзможност на компетентните органи да установяват и контролират наличието на работещо катализаторно устройство, с което категорично не съм съгласна да е определящо; - за превозните средства с Евро 1 и Евро 2 увеличението на данъка ще е между 1,1 и 1,3 пъти; - най-сериозно ще е увеличението на данъка за превозни средства с мощност на двигателя до 74 kW, притежаващи Евро 3 - по сега действащия закон те ползват		

	намаление от 50%, което на практика ще им бъде отнето; - независимо че в мотивите изрично се изтъква, че с въвеждането на ЕК се цели осигуряване на облекчение за собствениците на автомобили, съответстващи на екологични стандарти Евро 4 и повече, при така предложените параметри на ЕК собствениците на ПС с мощност на двигателя до 74 kW с Евро 4 и Евро 5 ще ползват по-малко намаление, отколкото досега, като единствено за ПС с Евро 6 това намаление ще се запази; - по аналогия с промените относно автомобилите и товарните автомобили с технически допустима максимална маса до 3,5 т, се предвижда и корекция на данъчното облагане на мотоциклети и мотопеди и автобуси, товарни автомобили над 3,5т, влекачи за ремаркета и седлови влекачи, а именно: да отпадне данъчното облекчение за тези с Евро 3 (сега ползват такова от 40%), за тези с Евро 4 облекчението да бъде намалено от 40% на 20%. - предложената промяна за товарните автомобили над 3,5 т до 12 т данъкът да се определя от общинския съвет в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг, а не както досега от 10 до 30 лв. за всеки започнат тон товароносимост, ще доведе до чувствително увеличение на данъците и за товарните автомобили. Предвид изложеното ще се увеличи данъчната тежест, най-вече за собствениците на превозни средства с по-малък обем на двигателя и на по-стари		

	автомобили. Предложението се прави без да се позовава на анализ за броя и характеристиките на пътните превозни средства, регистрирани за движение на територията на страната, в т.ч. възраст, мощност на двигателя, екологична категория. Липсва и анализ на очаквания финансов резултат. Спорно е доколко с тези промени ще се реализират целите, формулирани от вносителите, в т.ч. изваждане от употреба на автомобилите над 20 г. и на тези, които не притежават екологична категория равна или по-висока от Евро 4, и постигане на съответствие с европейските директиви, свързани с чистотата на въздуха и справяне с превишението на пределно допустимите стойности за концентрации на замърсители. Тревожна е политиката на държавата по отношение на собствениците на превозни средства през последните години: - значителното повишение на цената на винетната такса през 2016 г.; - повишаване на продуктовата такса за моторни превозни средства през юли 2018 г.; - повишаване на цените на горивата, близо 70%, от които са акцизът и данъкът добавена стойност; - повишаване цената на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ през последните години, значително през 2018 г. и пр. Последните промени в ЗМДТ са от		

	м.декември 2017 г. Не е ясно кое налага изменения да се правят сега и то чрез промени в Закона за корпоративното подоходно облагане. Още повече, че вероятно ще се наложат промени в ЗМДТ във връзка с таксата за битови отпадъци. Промените в ЗМДТ трябва да се правят след задълбочен анализ на необходимостта от тях и на резултата, който се цели.		
Български център за нестопанско право (БЦНП)	Имайки предвид опита ни по повод кампанията по прехвърляне на регистрацията от съда към Агенция по вписванията, която се случи след влизане в сила промените в Закона за юридическите лица с нестопанска цел (01.01.2018г.), бихме искали да направим следните предложения: 1. Предвидените в § 40 от ЗИД на ЗКПО промени в Закона за счетоводството ще дадат яснота в тълкуването и прилагането на правилата, свързани с подаване на годишните отчети на юридическите лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ) в Агенция по вписванията. Прецизирането, коригирането и допълването на някои разпоредби – така, както е посочено и в мотивите в оценката на въздействието – ще допринесе за избягване на проблеми при практическото прилагане на разпоредбите както от лицата, така и от администрацията. 2. В § 40, т. 7 изрично се посочва крайният срок, към който ЮЛНЦ дължат подаване на годишните си финансови отчети и докладите за дейността си съобразно периода на пререгистрацията им	**Не се приема**	Предвиден е едномесечен срок от пререгистрацията (вписването) в регистъра на ЮЛНЦ (31 май, а не 30 юни), който да даде възможност на лицата да изпълнят задълженията за публичност на годишните финансови отчети, в случай че има някакви нередности или забавяне с пререгистрацията им в регистъра и съответно да не подлежат на глоби или санкции по чл. 74 от ЗСч. Законът съдържа общи правила и не може да обхване всички изключения, възникващи в практиката, свързани с пререгистрацията на ЮЛНЦ в регистъра на ЮЛНЦ към АВ.

	(в рамките на общия 3-годишен период). Считаме, че наред с крайния срок е необходимо изрично да бъде предвидена възможността ЮЛНЦ да подават дължимите годишни финансови отчети и доклади за дейността си към момента на пререгистрация или в момент след нея. Например, ако ЮЛНЦ е пререгистрирано на 5 юни 2019 г. и ако има готовност да подаде финансовите си отчети и доклади за дейността си за 2017 и 2018, да може да го направи в срока до 30.06.2019 г. Аргумент за това е осигуряване на максимална прозрачност и отчетност на организациите, но също така и обезпечаване на възможността към всеки момент, в който заявителите искат да обявяват обстоятелства, подлежащи на вписване/ обявяване, да могат да направят това.		
„Национална лотария” АД	В §27 от Преходните и заключителни разпоредби на Проекта да бъде направено изменение, с което да се регламентира определянето на размера на доходите за целите на изготвяне на справката по чл. 73, ал. 1, т. 4, вр. с чл. 13, ал. 1, т. 20 от ЗДДФЛ, изразени като разликата между направените залози и получените печалби в онлайн_хазартни игри през съответната календарна година за конкретен участник. Аргументите ни в подкрепа на това предложение се налагат от практиката по прилагане на цитираните разпоредби. „Национална лотария" АД е лицензиран организатор на онлайн хазартни игри и като такъв изготвя ежегодна справка по	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

	образец за изплатените през предходната година доходи на физически лица надвишаващи 5000 лв. под формата на паричните печалби от участие. Понастоящем прилагащия орган тълкува цитираните разпоредби в смисъл, че организаторите трябва да включат в справката всички лица в чиито игрални сметки са захранени печалби надхвърлящи 5000 лв. в рамките на календарната година. Съответно организаторите прилагат стриктно указаният подход при изготвяне на справките. Това от своя страна създава проблеми за участниците в онлайн хазартни игри доколкото не отразява реалистично получените действителни доходи. Така например, в общия случай след като спечели една или повече суми, които биват захранени като стойност в игралната му сметка, продължава да прави залози. Когато тези залози не са печеливши крайното салдо по игралната сметка може да бъде със стойност по-малка или равна на нула (спрямо захранените печалби). Така например участник, по игралната сметка на който са захранени печалби от общо над 5000 лв., може да е заложил и загубил част или цялото положително салдо за определен период от време. Ако участникът реши в този момент да изтегли наличността по игралната си сметка или да я закрие, то той реално ще има доход, който не подлежи на свеждане до знанието на контролните органи. Друга хипотеза, която теоретично създава		

	проблем е, че онлайн хазартните игри са с определена възвращаемост и биха могли да бъдат ползвани за доказване на доходи. В смисъла на горното, единствената целесъобразна и обективна опция за отчитане на доходите от печалби в онлайн игри е като разлика между направените от съответния участник залози и изплатените му печалби в периода 1-ви януари до 31-ви декември на съответната календарна година. Организаторите са задължени да съхраняват и предават тази информация на контролните органи, съответно да дават справки при поискване.		
Асоциация български тютюн (АБТ)	I. По § 36 относно ЗАДС: 1. В чл. 12, ал. 1 се създават нови: а) т. 4: 4. изсушени, плоски с неправилна форма, частично обезжилени тютюневи листа, преминали процес на изсушаване и контролирано овлажняване, които съдържат глицерин и са годни за пушене след проста манипулация посредством смачкване или ръчно нарязване.	**Приема се**	
	б) т. 5: 5. разпоредбата по предходната точка се прилага единствено за промишлено обработени тютюни, съдържащи глицерин.	**Приема се**	
	в) т. 6: обстоятелствата по т. 4 и 5 се декларират пред компетентното митническо учреждение по ред и начин указан в Правилника за прилагане на закона.	**Приема се**	Въведена е нова ал. 9 в чл. 12 от законопроекта.